

Barban, kolovoza 2007. • Broj: 18 • Godina VII.

Barbanski glasnici

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

Ugrađen klima uređaj u Društvenom domu uz pomoć hrbočkih iseljenika

Još početkom godine u hrbočkom je mjesnom domu ugrađen klima uređaj za grijanje i hlađenje tog društvenog prostora. Predsjednik tamošnjeg mjesnog odbora Nenad Duras, u ime svih mještana Hrboki, za tu se važnu nabavku posebno zahvaljuje Hrbočanima - iseljenicima u Americi, koji su svojim dobrovoljnim prilozima finansirali kupnju i postavljanje ovog uređaja.

- Poznato je da naše selo ima puno iseljenika, posebno u Americi. Kada su lani boravili u selu, došli su na ideju da nabavimo klimu za naš društveni dom. U svojim su istarskim klubovima sakupljali dobrovoljne priloge, a Ratko Zenzerović, također iseljenik, te je priloge donio početkom ove godine. Stoga im se posebno zahvaljujem u ime mjesnog odbora i bočarskog kluba, kaže Duras. Dodaje da to nije jedina donacija njihovih iseljenika, jer da uvek pomažu kod uređenja prostora bitnih za društveni život ovog sela.

Barbanski umirovljenici posjetili Lipu, Klanu i Ronije

Devedeset i osam umirovljenika iz naše općine posjetilo je 16. lipnja općinu Matulje, s kojom je Barban zbratimljen, Klanu te Viškovo u Primorsko-goranskoj županiji. Ovaj je izlet organiziran u sklopu aktivnosti Društva umirovljenika Barbanštine. Važno je spomenuti da su posjetili i spomen dom Ivana Matetića

- rodnu kuću oca istarske ljestvice, učitelja koji je svojedobno učiteljevao i u Barbanu.

Posjet je povezan i s prigodnim pohodom mještana Šajini selu Lipu u Općini Matulji, koji s ovim mjestom dijele tragičnu sudbinu iz Drugog svjetskog rata. Kod spomenika stradalnika Lipe pozdravio ih je predsjednik Mjesne zajednice Lipa, gospodin Aldo Cetin, i kratko iznio događanja tragičnog 30. 04. 1944., kada su talijanski fašisti i Nijemci na najgroznijij način masakrirali 269 staraca, žena i djece. Uz polaganje cvijeća izražena je i sućut stradalnicima.

Nakon Lipe, putovanje se nastavilo do Klane, u kojoj je Matetić radio 1904./1905. školske godine. Načelnik Općine Klana, profesor Ivan Šnajdar, dočekao je naše umirovljenike i predstavio svoju općinu u prošlosti i sadašnjosti. Umirovljenici su posjetili i spomenik Matka Laginje koji je po svojem političkom i domoljubnom radu nazvan ocem Istre, a bio je kraće vrijeme i hrvatski ban. Izlet je nastavljen do sela Studena, koja je do Drugog svjetskog rata bila odvojena državnom granicom od Klane. Četiri dana nakon zločina u Lipi, Nijemci su spalili i to mjesto, ali su se mještani bijegom iz svojih domova uspjeli spasiti.

U Ronjgi, koji su bili glavni povod putovanja, dobrodošlicu im je zaželio ravnatelj ustanove "Ivan Matetić Ronjgov" profesor Dušan Prašelj. Uz izlaganje o značaju i aktivnostima Ustanove, posjetitelji su dobili i prospekte o Ronjima i Općini Viškovo. U dvorani Spomen doma prikazan je dokumentarni film "Mantinjada po Ro-njgovemu" u kojem

je sažet dio opusa koji Matetić svrstava među istaknute skladatelje hrvatske i svjetske zborske literature. Umirovljenike iz Barbanštine pozdравio je i Jadranko Lučić, član Poglavarstva Općine Viškovo, porteklom Barbanac, po majci, djevojačkog prezimena Verbanac. Profesor Lucijan Benković zahvalio se u ime naših umirovljenika za ugodan boravak i stečena saznanja u ambijentu Spomen doma, a ravnatelju Ustanove Dušanu Prašelju uručio monografiju "Prstenac". Monografija je uručena i profesoru i domaćinu Josipu Lučiću koji je nekad predavao u Barbanu i oženio se Barbarkom, s posvetom koju su napisali njegovi bivši učenici u školi Barban.

Dobar poticaj vinarima za predstojeću berbu

Barbanci posjetili istarske vinske podrume

Četiri poznata istarska podruma 14. srpnja posjetilo je 30-tak članova poljoprivredne udruge Agronova i predstavnici Općine Barban, načelnik Denis Kontošić i predsjednik Općinskog vijeća Dean Maurić. Barbanci su poljoprivrednici tako kušali vina kod Petera-Piera Polettijs u Markovcu kod Višnjana, Ivice Matoševića u Krunčićima, Eđidija Pilato u Lašićima kod Vižinade te kod mladog vinara Marka Geržinića u Ohnićima, također kod Vižinade.

Ovaj se obilazak vinskih podruma već duže vrijeme planirao, kako bi se naši vinogradari i vinari upoznali s modernom i kvalitetnom tehnologijom proizvodnje i čuvanja vina te kako bi neke od tih tehnologija jednog dana primijenili i u svojim podrumima. Vidjeli su reprezentativne istarske podrume gdje se proizvodi, treći i čuva vino, gdje su ih ovi proizvođači upoznali sa kompletom tehnologijom i automatiziranim sustavom kontrole vina u bačvama. Također su im pokazali kako prate grožđe u svojim vinogradima te ono koje za vrijeme berbe kupuju, budući da je riječ o vinarima koji proizvode preko 300 hektolitara kvalitetnoga vina, koje bez problema uspiju prodati na domaćem i inozemnom tržištu. Barbanci su u svakoj konobi, u lijepo uređenim prostorijama za kušanje vina, isprobali od tri do pet vrsta vina, uglavnom malavazije, chardonaya, terana, merlot, cabernet sauvignona te muškata.

Prošle godine Općina Barban je izdala katalog Vinske ceste Barbanštine, a ovo je bio jedan od načina da se i naši

Naši umirovljenici u posjeti Lipi

vinari, koji bi se u budućnosti mogli naći u tom katalogu, animiraju za ozbiljnije bavljenjem vinarstvom. Također je ovo jako dobar poticaj, budući da su svi od reda bili oduševljeni ovim vinarskim podrumima, da se i više potrude za narednu berbu i "vinsku sezunu" te da sljedeće proljeće na Smotru vina Barbanštine donesu još kvalitetnija vina. Nakon ovog posjeta, Općina namjerava organizirati i posjet vinjskoj kleti Goriška Brda u Općini Brda, kod slovenske Nove Gorice koja je zbratimljena s našom općinom.

Društvo umirovljenika Barbanštine - DUB

NOVE UDRUGE NA PODRUČJU NAŠE OPĆINE

Krajem prošle godine na području naše općine osnovana je udruga umirovljenika nazvana Društvo umirovljenika Barbanštine (DUB). Od 671 umirovljenika, koliko ih ima na Barbanštini, učlanilo se po osnivanju njih 231, a naknadno se ovoj udruzi priključio i veći broj umirovljenika. Za prvog predsjednika izabran je Roberto Brgić iz Manjadvorci, njegova zamjenika Zlatko Trošt iz Punttere, a za tajnicu Milka Peršić, također iz Punttere. Na osnivačkoj skupštini izabrani su i predsjednici ogranaka društva u Barbanu (Marija Benković), Punteri (Milan Ciceran), Hrbokima (Ivan Duras), Hreljićima (Viktor Jakša), Manjadvcima (Roberto Brgić), Šajinima (Martin Bulić), Grandićima (Vlatko Licul), Petehima (Rudolf Kontošić) i Prnjanim (Željko Batel). Nadzorni odбор čine Anton Kancelar, Lučano Radola, Slavko Bulić, Romano Paus i Josip Maurić. Osnivač udruge je Lucijan Benković.

Općina Barban već je za društvo izdvojila 10 tisuća kuna za ovogodišnje financiranje udruge. Cilj je društva učlanjenje svih umirovljenika i osoba starijih od 60 godina s tog područja. U svojim aktivnostima DUB izdvaja organizaciju javnih tribina i izleta, sportske susrete umirovljenika, okupljanje umirovljenika stvaratelja, priredbe i izložbe, kolektivne odlaske u kazalište, filmske i druge predstave. Od humanitarnih aktivnosti DUB planira posjete starim i nemoćnim penzionerima, potom raditi na poboljšanju zdravstvene zaštite i socijalne skrbi i materijalnog stanja umirovljenika slabijeg imovinskog statusa.

Koliko je udruga aktivna, pokazuju i izleti koji su već organizirani. Članovi društva su 25. svibnja posjetili Kumrovec i rodnu kuću Josipa Broza Tita, te potom Lipu, u prijateljskoj Općini Matulji te rodnu kuću Ivana Matetića Ronjgova u Ronjigima, u Općini Viškovo s kojom Općina Barban započinje prijateljsku suradnju.

RIJEČ NAČELNIKA: USVITLALI SMO BARBAN I BARBANŠTINU

Drage Barbanke i Barbanci,

pokle une paklene tepline, ka nas je bila pomalo i štufala, eko, na začetku ud angušta nas je vrime kuntentalo i je trunu rasfriskalo. Spi se liplje po noći i ne patimo kako u žetvenjaku, pak je sve nikako laglje, a i uva kaplja je dobro došla. Škapulane su i brajde, aš njin je suša dala lipahno po repu, pak će foši uvako kakova kaplja i do baćeve rivot, ko ne naleti ča hujega.

Lipi moji, u rukah držite novi broj „Barbanskega glasnika“, po staroj užanci, zuz Trku na prstenac. Kako i do sada i uvi će Van numer, osavnajsti po redu, povidat kakovu

novu, pak zastupnut z nogon i reć da mi Barbanci imamo ništo ča ti drugi nimaju, ča nima svaki, da imamo Trku lipoticu, z konji, veru, narednu, junačku. U našoj je Domo-vini imaju još samo u Sinju, ma je naša starija deboto dvajset lit, ima na hrbatu 311 lit, a uvo će lito strojiti na Gradišću 32. rinovana. Dojt će ti dan u Barban, kako i vajka, čuda naroda, domaćega i fureštega, aš baba z kolači ne pasiva svaki dan, ni Trka ni svaki dan i rabit će pokle čekat cilih lito dan za je joped vidit.

Uredili smo Barban, ma ne samo za ti dan, ko ne za lipi korak naprid. Usvitlan je i nimamo se čega sramovat. Finili smo groblje proširiti, načinili sve staze, stavili portun, ograde na ulazu i na mrtvačnici, užbukali sve ča je tribalo, piturali sva tri portuna i piturali spridnju fasadu. Od unega velikega straha u 2001. litu kada ni bilo kamo više narod zakapat, došli smo i do tega dana da rečemo: Moremo na miru spat, aš je delo regulano kako Bog zapovida!

Finili smo te dane i trotoar od Barbana do nove škole. Su se tako niki podsmihivali da ne bude finjen nikad maj i da smo na njega zabili. Mo, ma uvi barbi ne spe i pensaju na svoj narod malo drugašlje nego ča je bila navadba od unih prija nas. Na_inili smo za trotoar najprija veliki betonski zid, stavili nove ivičnjake, švaltali kako delo pita i stavili ograde kadi triba. Sada će dičica i svi ti drugi sigurnije hodit, a i Barban je dobija jenu liplju sliku.

Piturali smo dvi fasade na Placi, aš želimo jušto z tuda partit z akcijon uređenja Barbana. U uvih pet-šest lit smo ga uživili, aš je bija nikako zaspia, kontra unen ča imamo po zbujenih seli mile nan Barbanštine. Uno ča ti drugi nisu znali, mi smo u hip zrivali. Dvajset lit se je delalo igralište, a mi smo ga prez čuda besid finili. Napeljali smo stotine kamioni zemlje, stavili ograde, opremili ga, stavili reflektore, uzdali nove svlačionice, a sada delamo tribine ke će bit finjene do kraja angušta. Takovih je stadioni malo u Istri i pensan da naš županijski prvoligaš NK „Omladinac 1952 Barban“ more bit napro kuntenat, a i svi mi skupa š njin.

Stavili smo te dane u Barban i desetak novih lampadin, a u roku misec dan u cilen će he komunu bit montirano deboto 50 novih. Do kraja našega mandata u 2009. litu montirat ćemo sve skupa još 140 novih lampadin javne rasvjete, a ko bude mrva šoldi više, uniput i prija. Naš narod mora bit kuntenat, a kuntenat će bit ko mu lampadina sviti, ko ima mrvu švalta, ko ima oko sebe malo reda. Pofat tega, lampadine nan više ne načinja Elektroistra, aš š njima su nan lampadine bile ugašene i po par miseci. Sada smo uzeli privatnika kemu narućimo popravak svakega prvega i svakega petnajstega u misecu, ča bi reć da lampadina više ne smi bit ugašena više od dvajset dan, a to je velika razlika kontra unen prija.

Do kraja mandata ćemo kambijat svu drivenu stolariju z aluminijskon na svih dvanajst društvenih domi. Već smo rišili Šajine, Punteru i Orihe, a do Sutivanjice, ka je na začetku smokvenjaka, ćemo rišit i Sutivanac. Čuda lit je čeka dom u Sutivancu krov, a mi smo ga rišili kompletnega z limarijon, sada delamo zahode, kambijivamo stolariju i piturat ćemo ga znutra i zvanka. Će bit kako i pupa, kakova je i sva naša srcu draga Barbanština z ke se više, fala dragen Bogu, ne biži trbuhon za kruhon, kadi sada mladi kuntento ustaju, na ku turišti kuntento dohajaju.

Imamo vero kraljestvo božje u ken nan more bit još i liplje ko si sami tako želimo. I ko se hipac sforcamo, budemo zbujeni i ko ne puštimo kupinu da nan u kortu i okolo korta zareste.

Vaš načelnik,
Denis Kontošić, prof. ing.

Majnica u Šajinima kao uvod u Barbansko ljeto

Posljednje nedjelje u svibnju u Šajinima je proslavljena seoska fešta Majnica. Time je ujedno započelo ovogodišnje Barbansko ljeto, odnosno niz pučkih fešti i manifestacija u selima Barbanštine i Sutivanštine te u samom Barbanu. Centralni događaj ovoga slavlja bila je tradicionalna procesija kroz selo i misa u Šajinskoj crkvi Sv. Petra u podne. Misu i procesiju su vodili biskup u miru Antun Bogetic i barbanski župnik Daniel Saturi. Mještani i njihovi gosti, praćeni kišnim oblacima i rijetkim kapima, sudjelovali su u procesiji kojom je kroz selo pronesen kip Majke Božje. Slavlje je nastavljeno, usprkos lošem vremenu, uz sportske igre, a večernji je ples u društvenom domu prekinuo nestanak struje. Šajinci i njihovi gosti su se svejedno jako dobro zabavili.

Nastavak Barbanskoga ljeta

- Dan sela Puntera "Oj, Punterci" - 04.08.2007.
- Dan sela Hrboki - 11.08.2007.
- 32. Trka na prstenaca - 17. do 19.08.2007.
- Sutivanjica - 02.09.2007.
- 2. Fešta smokve i smokvenjaka - rujan 2007.

selo zato zakazana za sljedeću godinu, kao i osmi susret oldtimera i motoprstenac. Ipak, kao što je to inače običaj poslije Dana sela, na Križici se 15. srpnja održala sveta misa na otvorenom, a bila je posvećena ovim mlađicima koji nisu više među nama. Misno je slavlje pred mještanima ovog sela i onih susjednih predvodio vlč. Piergiorgio de Angelis. Misa se na ovom mjestu održava već osmu godinu, odnosno nakon što je 1999. kameni petmetarski križ s Isusovim korpusom, blagoslovio biskup Ivan Milovan.

Fešta u Grabri za Ivanju

I mještani Grabri polako stvaraju feštu svoga sela. Iako su mali, već nekoliko godina ne propuštaju proslavu Ivanje. Stoga su se 23. lipnja ponovno okupili zajedno s rođbinom i uz veliku zajedničku večeru prisjetili se nekih starih užance povezanih uz Ivanju i ljudi kojih više nema.

Predsjednik tamošnjeg mjesnog odbora Đenio Poljak najavio je za sljedeću godinu malo veću proslavu, budući da će biti riječ o petoj godini ovakvih proslava u Grabrima.

Obilježavanje blagdana svetog Petra i Pavla na Svetom Pavlu

Blagdan svetog Petra i Pavla slavi se i u našoj općini i to na brdu sv. Pavla ponad Želiski i Bateli. Kao i prethodnih godina ovo su brdo desetu godinu zaredom pohodili mještani okolnih sela, a druženje oko ove crkvice nastavilo se i u večernjim satima. Uz malonogometne utakmice između mještana, održana je i sveta misa koju je predvodio naš župnik Daniel H. Saturi, a potom su gosti mogli uživati u kulturno-umjetničkom programu i zabavi uz ples i roštilj.

32. Trka na prstenac

Popis konjanika 32. Trke na prstenac

1. DANIJEL UČKAR
2. SILVIO UČKAR
3. MARIO UČKAR
4. SAMUEL ŠTOKOVIĆ
5. PETAR BENČIĆ
6. GORDAN GALANT
7. MARKO VALE
8. ALEKSA VALE
9. TONI URAVIĆ
10. ROBERTO KOROMAN
11. KRISTIJAN KANCELAR
12. ANDREJ KANCELAR
13. GORAN ŠPADA
14. BRUNO KOŽLJAN

15. MILIO GRABROVIĆ

Program 32. Trke na prstenac

- Petak, 17. kolovoza 2007.**
20.30 sati - podizanje zastave "Trke na prstenac"
21.00 sat - izložba - Iva Ciceran, Barbara Šarić i Društvo likovnih stvaratelja - Pazin
22.00 sati - Turnir u briškuli i trešeti
Subota, 18. kolovoza 2007.
15.00 sati - Turnir u pljočkanju

17.00 sati - Nogometni turnir - igralište Manjadvorci
17.00 sati - "Trka za viticu"

20.00 sat - Plesna zabava na Placi

gosti večeri: Ženski pjevački zbor "UČKA" iz Matulji, BRA-SIL SAMBA SHOW, GUSTAFI
21.30 sati - Noćno gađanje glinenih golubova - leteća meta: Trap, na strelnjani Gradišće

Nedjelja, 19. kolovoza 2007.

10.00 sati - Sportski program za najmlađe

16.00 sati promenadni koncert limene glazbe i mažoretkinja

17.00 sati - "TRKA NA PRSTENAC"

20.00 sati - kulturno-umjetnički program

21.00 sat - Plesna zabava na Placi

gost vačeri: Tony Cetinski

21.00 sat - Plesna zabava na školskom igralištu

gosti večeri: ženski vokalni sastav iz Slovenije Iskrice i El Combo

24.00 - VATROMET

"Zasvirimo u Barbanu" u šestom izdanju

Šezdesetak glazbenika, prvenstveno onih na harmonici, 21. srpnja gostovalo je na barbanskoj placi na šestom susretu harmonikaša nazvanom "Zasvirimo u Barbanu". Ova harmonikaška manifestacija, kao i prethodnih godina, okupila je velik broj ljubitelja ovog instrumenta, a imalo se i što čuti.

Prvi je, kao po dobrom starom običaju, nastupio Đenio Zuban. Organizator susreta Romano Baćac iz Draguzeti ovog harmonikaša naziva barbanskim legendom, koji je "poženija" mnoge Barbance koji su sada u Australiji i Americi. Potom su se, pod voditeljskom palicom uvijek dobro raspoloženog Alfreda Kocijančića, nastavili redati brojni harmonikaši većinom iz Istre, a nastupio je i velik broj mlađih harmonikaša. Od inozemnih gostiju nastupili su Andrej i Slavko Vitez iz slovenske Sežane te Marco Martin iz Milana. Mora se istaknuti da je nastupala samo jedan harmonikašica, već nadaleko poznata simpatična Porečanka teta Elda Krepić-Petretić. Iz Barbanštine su se na pozornici, uz barba Đanića, izmjenjivali Miro Marčeta, Nevenko Bulić, Davor Ukota i Renato Špada, dok je Baćac

zatvorio susret uz polku i valcer. Iako ovaj susret nije natjecateljskog karaktera, organizator svake godine nekog od izvođača posebno nagradi. Ove je godine ta čast pripala 87-godišnjem Antonu Cveku iz Kavrana koji godinama prati ovu smotru, iako više ne svira harmoniku na njoj. Ostali

su izvođači dobili prikladne kape i zahvalnice uz pozivnicu da se vidimo i sljedeću godinu.

Fešta se, inače uz pokroviteljstvo Općine Barban, nakon glazbenih točaka, nastavila uz veliku zakusku za izvođače i njihove uzvanike uz fuže i kapuz.

41. smotra narodne glazbe i plesa Puljštine

Održana 41. Smotra narodne glazbe i plesa Puljštine

Barban je uistinu postao stalni domaćin Smotre narodne glazbe i plesa Puljštine koja se 7. srpnja održala na barbanskoj placi. Riječ je o 41. izdanju ove manifestacije u organizaciji Općine Barban, SAKUD-a iz Pule te KUD-a "Barban", uz pokroviteljstvo Grada Pule i Općine Barban.

Nastupilo je oko stotinu i četrdeset pjevača, plesača i svirača narodne glazbe južne Istre iz pet kulturno-umjetničkih društava. Uz domaćine, KUD "Barban", nastupili su KUD-ovi "Mate Balota" iz Raklja, "Uljanik" iz Pule, "Savičenta" te folklorna skupina Zajednica Talijana iz Galižane. Također je nastupio i velik broj samostalnih izvođača, svirača i pjevača iz ovog dijela Istre, a čitav je program vodila Nives Trošt. Zanimljivo je spomenuti da je vjerojatno najveći pljesak cijele večeri pobrala originalna postava KUD-a "Barban" iz 1976. godine, kada je društvo i osnovano, koji su ponovno pokazali svu čar balona.

Na smotri su odabrani izvođači koji će predstavljati folklor Puljštine na središnjoj smotri 11. kolovoza na Dubrovi u Labinu. Tročlan je žiri u sastavu Bruno Krajcar, Vlado Pernić i Josipa Knapić odlučio da tu čast zaslužuju: Zdenko Glavaš i sin Martin s koračnicom na roženicama,

Alfonso Konović sa svirkom na sopolici, rakljanski KUD "Mate Balota" s kantom "Koliko je od Učke do mora" i balunom uz mihi, Karlo Špada svirkom na šurlama, pulski KUD "Uljanik" sa "Starom polkom" uz roženice te svirkom na svirali i šurlama, Željko Glavaš na mihi, Tone i Nela Cerin te kći Rozana Cerin-Knapić s kantom na tanko i debelo, folklorna grupa Zajednice Talijana iz Galižane, KUD "Savičenta" s balunom uz mihi, Tone i dvojica Ivana

Vitasovića s kantom "Poj čemo mi u selo" te članovi KUD-a "Barban" s "Barbanskim balonom", svirkom na roženici, kantom te plesom "Balo de kušin" uz mihi s kojim je i okončana smotra.

Ove je godine manifestacija bila izvrsno posjećena, svi su izvođači uobičajeno počašćeni prigodnim domjenkom, a po prvi put je Općina Barban počastila i sve posjetitelje s oko 300 porcija graha.

Susreti: Zoran Milanović, predsjednik SDP-a Hrvatske u Barbanu

Predsjednik SDP-a Zoran Milanović posjetio Barban

Predsjednik SDP-a Zoran Milanović i potpredsjednik SDP-a Zlatko Komadina, prvog vikenda u srpnju, boravili su u Puli, a ujedno su posjetili i našu općinu. U općini Barban ugodnu su dobrodošlicu novom predsjedniku SDP-a, kojem je ovo bio prvi službeni posjet Istarskoj županiji, ali i Općini Barban, otkad je na toj funkciji, priredili općinski načelnik Denis Kontošić, predsjednik općinske organizacije SDP-a, ujedno donačelnik, Mladen Filipović i član Općinskog poglavarstva Anton Percić te predsjednik Općinskog vijeća Dean Maurić i tajnik općinske organizacije SDP-a Milio Bulić.

Uz Milanovića, u čijoj su pravnji bili njegova supruga i tajnik državnog SDP-a Igor Dragovan, u općini su Barban toga dana boravili i ostali ugledni članovi ove stranke. Bili su tu predsjednik županijskog SDP-a Dino Kozlevac, predsjednik Županijske skupštine i saborski zastupnik Anton Peruško, tajnik županijskog SDP-a Vedran Grubišić, predsjednik pulskog Gradskog vijeća Denis Martinčić, bivši labinski načelnik Bruno Hrvatin, podžupan Sergio Bernich te član županijskog odbora SDP-a Lino Dobrila. Načelnik je predsjedniku SDP-a ukratko kazao nekoliko riječi o našoj općini, inače jedino u Istarskoj županiji gdje većinsku vlast ima SDP. Spomenuo je da i s malim proračunom Općina Barban postiže zavidne rezultate na poboljšanju životnih uvjeta svojega stanovništva, da potiče gospodarski razvoj kroz razvoj malog i srednjeg poduzetništva, te bilježi odlične rezultate na području seoskog turizma. Posebno je naglasio potrebu razvoja poduzetništva i što hitnije aktiviranje poslovne zone Barban te je Milanovića upoznao s poteškoćama

na koje Općina nailazi kod dobivanja tog državnog, odnosno društvenog zemljišta, na korištenje.

Milanović je kazao da će svakako podržati barbansku općinu u svim njezinim nastojanjima te da se nada da za nekoliko godina takva općina u Istri neće biti rijetkost, već da će i ostale prepoznati SDP kao svoju stranku te joj dati većinu glasova. Kako ga je Kontošić službeno pozvao na predstojeću 32. Trku na prstenac, Milanović se pohvalio da je unatrag dvije godine već bio na Trci i da ga je izuzetno dojmila te da se nada da će i ove godine ponovno doći u Barban na taj dan. Kao uspomenu na Barban, načelnik je Milanoviću poklonio sliku Slavice Andrijančić-Klajić, rodom iz Grandići,

s istarskim motivima. Druženje članova SDP-a se nastavilo ručkom u agroturizmu Da Stefania.

Inače, Milanović je za svog posjeta Istri boravio i u Puli, gdje se na gradskoj tržnici susreo s građanima. Potom se posjet nastavio u hotelu "Rivijera", gdje je održan sastanak Županijskog odbora SDP-a. Milanović je tada potvrdio da će ova stranka na izborima izaći samostalno. Predsjednik SDP-a se također u gradskoj palači susreo i s istarskim županom Ivanom Jakovčićem i pulskim gradonačelnikom Borisom Miletićem. Predsjednici stranaka složili su se da je važno provesti decentralizaciju u kojoj će općine i gradovi, a naročito županije, imati znatno veće ovlasti.

Iz rada Općinskog poglavarstva

1. Groblje Barban

- završna faza uređenja proširenja groblja, do Trke na Prstenac gotovo u potpunosti (izgrađene sve staze, postavljena ograda ulazne rampe i ulazni portun)
- uređen ulaz u staro groblje
- uređena i ofarbana sva tri ulaza u groblje

2. Groblje Prnjani - priprema za završnu fazu uređenja proširenja groblja

3. Groblje Škitača - uređenje vijenca zida na starom i novom groblju, uređenje okoliša

4. Mrtvačnice - postavljenе ograde na mrtvačnicama u Barbanu i u Škitači

5. Društveni domovi - u planu do kraja mandata uređiti sve Društvene domove, zamjeniti drvenu stolariju aluminijskom, popraviti krovove, izvesti vanjska i unutarnja farbanja

- Barban - montirana dvoja ulazna Al-vrata

- Šajini - drvena stolarija zamjenjena s Al-stolarijom na Domu i Ambulanti uoči Majnice

- Orihi - drvena stolarija zamjenjena s Al-stolarijom uoči Dana sela (sredina srpnja)

- Puntera - drvena stolarija zamjenjena s Al-stolarijom uoči Dana sela (početak kolovoza)

- Sutivanac - nakon popravka krova i zamjene limarije (50 tis. kuna), slijedi do Sutivanjice (02.09.) završetak uređenja: zamjena drvene stolarije s PVC-stolarijom, završno uređenje sanitarnog čvora, unutarnja i vanjska farbanja (vrijednost radova: oko 50 tis. kn)

6. Pješački trotoar dužine 500 m od Barbana do nove osnovne škole - završna faza izgradnje (izgrađen potporni zid, postavljeni

ivičnjaci), asfaltiranje prije Trke i postavljanje ograde u naselju i uz parcelu prije nove školske zgrade

7. Proširenje javne rasvjete - u planu je do kraja mandata rješiti sve potrebe za proširenjem (134 nova rasvjetna mjesta):

- početak realizacije I.faze (47 novih rasvjetnih mjesta):

- Žminj d.o.o. - montira 34 rasvjetna tijela (34 stupa, preko 1000 m kabla)

- Obrt Bion, Smoljanci - montira 13 rasvjetnih tijela na postojeće stupove

8. Sanacija biološkog pročistača

- radovi u tijeku, izvođač: Trgometal, Sutivanac

- sanacija nekvalitetnog postrojenja izgrađenog 1999. god. s puno konstruktivnih pogreški

9. Projektiranje kanalizacije:

- Barban - II. faza (u planu još jedan bio-pročistač na drugoj padini, umjesto planiranog pumpanja prema postojećem pročistaču)

- Sutivanac - idejno rješenje za objedinavanje postojećeg kanalizacije, kanalizacije koja će se graditi preko Istarskog vodozaštitnog sustava u II. vodozaštitnoj zoni i rješavanje ostalih dijelova naselja

10. Izgradnja tribina na nogometnom stadionu u Barbanu - nakon završene 20-godišnje izgradnje stadiona, nastavlja se uređenje - izgradnja tribina dužine 40 m s tri reda sjedala mesta do početka jesenskog dijela takmičenja

11. Sanacija divljih odlagališta

- sanirana divlja odlagališta između Barbana i Puntere i kod Špadići

- postavljanje tabli zabrana i upozorenja na više od 30 divljih deponija

12. Uređenje Barbana:

- farbanje nekoliko vinskih fasada na Placi
- farbanje ulaznog dijela na groblju (sva tri ulaza - fasadni dio i portuni)
- farbanje stupova javne rasvjete (starih i novih)

13. Zamjena dotrajalih kontejnera po selima - dogovor s Herculaneom za zamjenu dotrajalih kontejnera i postavljanje još nekoliko novih

14. Uređenje dječjih igrališta: Škitača, Manjadvorci, Rebići

- uređenje igrališta uz pomoć ljudi iz tih naselja

15. Poslovna zona - čeka se pretvorba vlasništva iz društvenog u državno

16. Zaobilaznica Barbana - čeka se isplata više od 500 tis. kuna, od strane Županijske uprave za ceste, za izvlaštenje zemljišta

17. Zahtjev prema Županijskoj upravi za ceste s kandidiranjem projekata za 2008. god.

- izgradnja barbanske zaobilaznice uz pomoć županije i države, čime se rješava gorući problem prometovanja kroz Barban (istarški problem: transport kamenja, cementa, vapna i drva kroz Barban prema Luci Raša u Bršici ili prema istarskom ipsilonu u Žminju)

- preuređenje priključka ceste iz Sutivanca na cestu Žminj-Barban na Dunaju

- preuređenje priključka županijske ceste na državnu Pula-Rijeka u naselju Barban

18. Prostorni plan uređenja Općine Barban

- predan u siječnju 2007. god. u nadležna ministarstva

- čeka se suglasnost ministarstva, nakon koje ga Općinsko vijeće stavlja odlukom na snagu

19. Program raspola-

ganja državnim poljoprivrednim zemljištem

- predan u siječnju 2007. god. u Ministarstvo poljoprivrede

- još uvijek se čeka suglasnost

20. Osnivanje Turističke zajednice

- zahtjev za proglašenje Barbana i Općine Barban turističkim mjestom predan 2002. god., stalne urgencije prema ministarstvu

- još uvijek se čeka proglašenje, koje je najavljeno krajem 2006. god. od strane Ministarstva turizma, prometa i veza, a što je osnovni uvjet za osnivanje TZ - bez toga se TZ ne može osnovati

21. Zapošljavanje 1 komunalca - ukazala se potreba za još jednim komunalnim radnikom s položenim vozačkim ispitom, poradi boljeg održavanja komunalne infrastrukture na području čitave Općine

22. Nabava službenog vozila za potrebe komunalaca i referenata

- u tijeku postupak nabavke polovnog vozila vrijednosti do 35 tis. kuna

23. Preuzeta gornja školska zgrada od OŠ Barban - slijedi izrada plana uređenja (nužna sanacija krova i svih instalacija) i korištenja

24. Rješavanje imovinsko-pravne dokumentacije donje školske zgrade u Barbanu, stare zgrade dječjeg vrtića u Barbanu i školske zgrade u Hrbokima

25. Prodaja nekretnina

- daje se mogućnost rješavanja okućnica, onima koji nemaju rješeno imovinsko-pravno stanje s povoljnim cijenama za kupovinu

- uknjiženo oko 70 katastarskih čestica građevinskoga zemljišta s nekadašnje Općine Pula na pravnog slijednika Općinu

Barban

26. Kapitalna potpora Istarske županije

- za uređenje groblja Barban - 200 tis. kuna
- za uređenje groblja Prnjani - 200 tis. kuna

- za uređenje Društvenog doma Sutivanac - 50 tis. kuna

27. Fond za regionalni razvoj

- uskoro potpisivanje ugovora za 467 tis. kuna za asfaltiranja nerazvrstanih cesta u svih 9 mjesnih odbora Općine Barban

28. Uređenje objekta stare školske zgrade za smještaj starijih osoba u Fumetima

- Centar za pomoć i njegu iz Pule potvrdio da će do kraja 2007. god. ustanova pripremiti dnevni prihvat starijih osoba, a odmah nakon toga započinje i uređenje objekta za cjelodnevni prihvat

29. Uređenje škole u Petehima za smještaj udobiteljske obitelji i aneksu za smještaj Mjesnoga odbora od strane udruge Oaza, Rovinj

- do sada rješen krov i sve unutarnje ploče

- izgrađena i pokrivena prostorija za MO

30. Uređenje parkirališta na Prnjanim - priprema zamjene zemljišta za formiranje parkirnih površina u blizini mrtvačnice

31. Vodovodna trasa Trliji-Škitača-Šajini

- zahtjev prema Vodovodu za uvrštenje u Plan rada za 2008. god.

- zahtjev prema Hrvatskim vodama za sufinansiranje

32. Trka na prstenac - pripreme za manifestaciju, 32. po redu

33. Barbanski glasnik br 18 - u tiskari, izlazi uoči Trke na prstenac

30 godina KUD-a Barban iz Barbana

KUD Barban uz "Barbansku dotu" proslavio 30 godina postojanja

Svaka im čast. I to zato što su trideset godina kontinuirano radili na očuvanju naše tradicije i običaja u plesu, kanti i svirci. Trideset je ljeta prošlo od prvih službenih koraka KUD-a Barban koji se svoje okrugle obljetnice sjetio na najbolji mogući način - objavom i predstavljanjem vlastite monografije nazvane "Barbanska dota". Kao što ni trideset godina kulturno-umjetničkog djelovanja nije mala stvar, nije ni ova knjiga, koja je pravo vrelo običaja, nekadašnjeg načina življenja, glazbene tradicije i zanata našeg kraja.

Možda se starije generacije još uvijek dobro sjećaju takvog načina življenja pa im ova knjiga može poslužiti kao svojevrsni spomenar, ali onim mlađima je vjerojatno velik dio objavljenog materijala prava enciklopedija o načinu života njihovih đedova i baka.

Barbanska dota je enciklopedija narodnih običaja i tradicije našeg kraja

A što sve možemo pročitati i vidjeti na 142 stranice tvrdog uveza, objavljenog u 1500 primjeraka, tiskanog u Grafičkom zavodu Hrvatske u Zagrebu? Osim značajne količine atraktivnog fotografskog materijala, u režiji Danila Dragosavca, ujedno i grafičkog urednika monografije, nešto više o povijesti Barbana i Barbanštine. Na početku monografije sadašnji je predsjednik KUD-a Josip Maurić u nekoliko rečenica ispričao priču o počecima djelovanja društva, njegovim uspjesima i željama za budućnost. O važnosti očuvanja naše tradicije i kulture u poglavljju "Misija očuvanja vjekovnih ognjišta" uvodni je tekst monografije napisao općinski načelnik Denis Kontosić, a spomenut je i neizostavni spoj Barbanštine - roženica i prstenac. Povijest KUD-a u zauzima uvodni dio monografije, nakon čega se ova knjiga posvećuje povijesti našeg kraja, o čemu piše Vlado Pernić. Za ostale je tekstove u monografiji zasluzna skromna višegodišnja tajnica društva Nevia Kožljan.

Nevia nas na stranicama ovog životispisnog libra upućuje u tradicionalna zanimanja žitelja, koje su se narodne pjesme na Barbanštini pjevale i koje su još uvijek popularne. Zatim se osvrnula na pučka glazbala, odnosno na roženice, mih i

mišnice, svirale i šurle te nam je predstavila dva barbanska izradivača tih instrumenata - Alfonsa Konovića i Karla Špadu. Uz poseban opis figura Barbanskog balona, opisani su i ostali plesovi, narodne nošnje, nekadašnja ženska frizura te svadbena nošnja. Završni dio monografije daje nam kronologiju postojanja KUD-a te njegove najznačajnije obljetnice i događaje po-praćene fotografijama, što iz arhive KUD-a, što iz privatnih albuma. Spominju se i članovi kojih više nema među nama, trenutačni članovi koji KUD-om upravljaju te predsjednici od osnutka društva. Za kraj su se folkloristi osvrnuli na svoju budućnost te čitateljima ponudili sažetak na talijanskom, engleskom i njemačkom jeziku te mali besidarnik barbanskih izraza. Urednik monografije je Josip Maurić, a urednički su savjet činili Marčelo, Marino i Romano Broskvar, Nevia i Vladimir Kožljan te Dean i Josip Maurić.

Prezentacija monografije i fešta folklorista u Pavlićima

O monografiji i KUD-u moglo se nešto više čuti i vidjeti na predstavljanju ove knjige početkom lipnja u agroturizmu Pavlić u Pavlićima. Okupili su se brojni uzvanici, ljubitelji folklora i prijatelji ovog društva - KUD-ovi iz Raše, Raklja, Kršana, prijateljske slavonske općine Nijemci i mnogi drugi. "Barbansku dotu" prezentirali su Josip Maurić, nekadašnja predsjednica SAKUD-a iz Pule Zdenka Višković-Vukčić, Denis Kontosić, ravnateljica Etnografskog muzeja iz Pazina Lidija Nikočević te Danilo Dragosavac.

- U ovom kraju se ta tradicija, koja

je iznesena u knjizi, živi. Dok god se na Barbanštini to bude živjelo, ona se neće izgubiti. Monografija je zabilježila jedan trenutak koji se prenosi svima nama koji više nismo dio tog življenja, rekla je Višković-Vukčić. Nikočević je istakla da ova monografija predstavlja identitet Barbanaca te da je jasno da u ovom kraju KUD nije nešto što se radi usput, već se takav način života prakticira, te da je čitava okolina saživljena s KUD-om.

- Knjiga je napravljena za žitelje ovog kraja, ali i one koji ne znaju toliko o tradiciji južne Istre. Ona je svojevrsna enciklopedija o lokalnim vrijednostima koju nisu napisali znanstvenici. Na kraju se knjige postavlja pitanje kamo dalje. Trebate samo nastaviti i podsjećati kako se nekad pjevalo, plesalo i sviralo i tim vještinama učiti mlade. Barban može postati i centar gdje će jednog dana netko moći naučiti stari način pjevanja, plesanja i ostalo, kazala je Nikočević.

Po završetku predstavljanja, tek objavljene monografije, folkloristi su zasvirili na roženice i mih, zakantalo se po domaću, a plesači su otplesali barbanski balon. Druženje se neformalno, uz podjelu dojmova, nastavilo uz prigodnu zakusku.

Barbanci uživo na radiju

Pod uredničkom palicom Bruna Krajcara i Željka Kovačevića, dan nakon predstavljanja monografije, u agroturizmu Da Stefania u Draguzetima uživo je emitirana radio-emisija Prvog programa Hrvatskog radija "A sada mi...". Riječ je o emisiji koja se bavi narodnom glazbom i običajima iz cijele Hrvatske, a ovaj su put izabrali barbanske folkloriste kojima je emisija bila u potpunosti posvećena. Glavni razlog gostovanja na radiju bilo je obilježavanje 30. godišnjice njihova postojanja i objava "Barbanske dote". U goste su tako pozvani svirači i pjevači, graditelji tradicionalnih instrumenata, Denis Kontosić i nekadašnji predsjednici KUD-a. U dva sata emisije slušatelji su mogli doznati nešto više o plesovima ovog kraja, narodnoj nošnji te monografiji, o čemu je govorila Nevia Kožljan. Najstariji član KUD-a i graditelj narodnih instrumenata Karlo Špada predstavio je način izrade roženica, svirala, šurli, dok je o narodnom pjevanju govorio Josip Trošt. U emisiji su gostovali Nives Trošt, Luka Batel, Josip Maurić, Marčelo Broskvar i drugi.

JOSIP MAURIĆ, prvi i sadašnji predsjednik KUD-a

Uz folklor se osjećaš mlađim

Predstavljanje monografije bio je i dobar povod za razgovor s predsjednikom KUD-a Josipom Maurićem, koji je tu funkciju obnašao i kod samog osnivanja društva 1976. Pitali smo ga da usporedi preve korake ovog društva s današnjim radom te kako doživljava ovih trideset godina rada u KUD-u.

Kako je nastala ideja o osnivanju društva i kako ste se Vi u toj priči našli?

- Mi smo počeli još 1962./3., kada se kanatalo po selima. Ko se ni imalo ča de-lat navečer po selima, onda se iskala zabava u pjevanju, plesu svirci. Ja i moje društvo počeli smo kantati naokolo, a onda nas je uočija Renato Pernić koji nas je nagovorija da nastupimo na smotri u Motovunu. Uz mene su tada kantali Romano Broskvar, Toni Percić i Bepo Broskvar, a na roženice nan je svirila pokojni Jure Broskvar. Kada smo otišli na tu prvu smotru, jednostavno nas je to privuklo. Na nagovor Pernića i Slavka Zlatića, Barbanci su tada osnovali KUD. Društvo se osnovalo na inicijativu Romana Broskvara, Tonija Percića, Renate Osip, Lucijana Benkovića i Olge Štufanić, koja nam je bila voditeljica 1976. Onda smo imali četiri sekcije- plesače, pjevače, recitatore i zbor. S vremenom su se ugasele sekcije recitatora i zbor, ali to namjeravamo ponovno pokrenuti.

Kako je bilo biti predsjednikom KUD-a sad i na početku?

- Onda san bija mlađ i bija san jedan od inicijatora osnivanja društva, pa su me stoga izabrali za predsjednika. Bilo je više obveza, jer su tu bili žena i dica. Moja je supruga za sve te aktivnosti imala jako puno razumijevanja, jer KUD zahtijeva veliku predanost. Danas je to drugačije i lakše, jer ipak imaš malo više vremena. A i čim si u temu osjećaš se mlađim.

Kako su izgledali počeci KUD-a?

- Mladi su se priključivali iz svih sela Barbanštine. Bio je stvarno velik odaziv i interes. Dolazili su na probe svaki petak navečer i to na bicikleti. Bili su jako predani i sve su šparali da moremo nikamo poj, posebno na Vinkovačke jeseni. I danas moren reći da je došlo do tega, jer mladi pokazuju velik interes za folklor. Naš pomladak broji čak trideset članova.

Što ljudi danas najviše privlači u KUD-u, odnosno zašto mu se priključuju?

- Najlipše nan je bilo kada smo

išli naokolo i mislim da je to ono ča privlači ljude. Išli smo svudari, u Pulu, Rovinj, svu smo Istru obašli. Bili smo i puno po inozemstvu, kao na primjer u Mađarskoj, Danskoj, Austriji, Italiji, Češkoj. To nas je povuklo da nastavimo s radom do danas. 1978. smo prvi put nastupili na Međunarodnoj smotri folkloru u Zagrebu i to je bija jedan od najlipših događaja. Lito dan pokle pošli smo na Vinkovačke jeseni i od tada se do danas družimo s KUD-om Nijemci iz Slavonije s kojima smo uspostavili dobre odnose te se međusobno posjećujemo. Te se stvari pamte i vuču dalje.

Kako su ljudi prihvatali monografiju i koji su bili dojmovi čitatelja s Barbanštine?

- Za nas je karakteristično da svakih pet lit na poseban način obilježimo naše obljetnice. Tako smo izdali gramofonsku ploču, pa kasetu i cd s našim narodnim pjesmama. Objavili smo i knjižicu "Hip barbanski". U oven nan je projektu jako pomoga Danilo Dragosavac koji nas stvarno vjerno prati već godinama. Na njegov nagovor, te Josipa Trošta i cilega predsjedništva, uzeli smo si za zadatak da napravimo "Barbansku dotu". I to smo napravili, naravno uz veliku financijsku pomoć i podršku Općine Barban. Ljude je ona jako zainteresirala, jer je ipak to jedina knjiga u Istri koja na taj način govori o jednom KUD-u. Čuja san samo pohvale.

Otkud Vama ljubav prema folkloru?

- Mati i tac su puno kantali, pa smo i mi dica počeli s njima. Večeri uz petrolejke su bile duge i tako se kratilo vreme. Kantalo se i kada su se obavljali i razni drugi poslovi, kao kad se na primjer žbuljala trukinja. Tako je to u meni ustalo.

Prenijeli ste to i na cijelu svoju obitelj.

- Da, oba su mi sina, nevista i unuki u KUD-u. Sandi i Antonela plešu, a najlipše im je ča s KUD-om moru hoditi na izlete. Moj mali unuk Antonio ima samo 3,5 lit i on je posebno zaljubljen u folklor. Kada smo skupa u autu, obavezno slušamo kasetu KUD-a s narodnim pjesmama, a on s namon kanta. Anke zna sviriti šurle i mišnice. Kad čuje balon, zajno počne lupkati s nogon, a voli i ubuci moj krožat od narodne nošnje. Inače, za naše selo Prhati zanimljivo je da smo svi zaljubljeni u folklor.

Josip Maurić s unukom

Izdan novi turistički katalog

Krajem lipnja Općina Barban je izdala još jednu turističku brošuru, treću u nizu, koja posjetiteljima ovog dijela Istre predstavlja restorane, prodavaonice i barove. Katalog je napisan na hrvatskom, njemačkom, engleskom i talijanskom jeziku i to u tisuću primjeraka.

Katalog u boji turistima predstavlja restoran Da Stefania u Draguzetima, konobu Šajinka u Šajinima, restoran Teran u Manjadvorcima te pizzeriju Zara u Barbanu s radnim vremenom i brojevima telefona. Od barova predstavljen je QuellisizBarbana, a od prodavaonica market 4S u Hrbokima, butiga Grazzia u Draguzetima, butiga Mena i market Duravita u Sutivancu, Puljankine trgovine u Orihima i Barbanu te butiga Bienal u Barbanu. Trgovine su također predstavljene s brojevima telefona i radnim vremenom. Uz to u katalogu su za informaciju navedeni brojevi telefona i radno vrijeme OTP banke, pošte, lijekarne, stomatološke ordinacije i Inine benzinske postaje u Barbanu.

Katalozi se mogu naći u svim navedenim ugostiteljskim objektima te prodavaonicama i kod privatnih iznajmljivača. Cilj je Općine i kroz ovaj katalog turistima, koji borave na njihovom području dati čim bolje informacije o svim svojim sadržajima.

KRŠENJE ZAKONA: Kamenolom Gočan, primjer ilegalnog bogaćenja privatnika na teret Općine i Države

Kamenolom Gočan još uvijek čeka zatvaranje

Rješenjem Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva poništena je lokacijska dozvola, jer nije bila izrađena Studija utjecaja na okoliš i zatraženo odobrenje Ministarstva. Tada je sve vraćeno u prvoradni postupak uz obvezu ishodovanja nove lokacijske dozvole koja se ne može dobiti bez suglasnosti Općine. Ali dosad nije poništeno rješenje Ureda državne uprave u Istarskoj županiji, Ureda za gospodarstvo od 17. prosinca 2001. godine, kojim je Rudingu dodijeljena rudarska koncesija za izvođenje rudarskih radova na odobrenom eksplotacijskom polju tehničko-građevnog kamenja Gočan. A Ured se uporno i bez zakonske osnove oglušuje i ne odgovara na mnogo brojne zahtjeve i upite.

Kamenolom Gočan je prije godinu dana promijenio vlasnika. Mario Medančić iz Sutivanca prodao je kamenolom labinskому poduzetniku Dorianu Janku, tako da kamenolom sada vodi tvrtka Rogatica d.o.o.. Navodno je kamenolom trenutno u remontu i priprema se za nastavak ilegalne eksplotacije.

Međutim, problemi su kao i s prethodnim vlasnikom ostali isti, jer mještani naselja Petehi, Poljaki, Draguzeti i Orihi ne žele eksplotaciju kamena u neposrednoj blizini svojih kuća. Općinu i tamošnje mještane, na čelu s Vedranom Rojnićem i Denisom Poljakom, zanima kako je moguće da taj kamenolom još uvijek radi, budući da nema ni najosnovniju lokacijsku dozvolu. Stoga pozivaju sve nadležne inspektorate da se pokrenu i poduzmu nešto oko zatvaranja Gočana. Najviše ih muči što Ured državne uprave u Puli nije nakon ukidanja lokacijske dozvole poništilo i rudarsku dozvolu na osnovu koje taj kamenolom još uvijek radi, što je ključ citavog problema. Kada bi Ured to bio učinio 2002. god. kamenolom danas ne bi radio i problem bi bio rješen.

Uz to Općina šalje na sve strane dopise kojima nadležnim državnim i županijskim tijelima ukazuje na činjenicu da prethodni ni sadašnji vlasnik ne plaćaju naknadu od 2,6 posto od ukupnog prihoda ostvarenog prodajom izvađenog kamenja, prema Zakonu o rudarstvu. Stoga je posljednji pokušaj Općine, da se zaustavi rad kamenoloma, upućivanje na neplaćanje naknade za eksplotaciju mineralnih sirovina i na to da kamenolom od 1998. god. nikada nije plaćao tu na-

knadu, a prema Zakonu o rudarstvu, ako se tri mjeseca ne plati naknada, oduzima se rudarska koncesija. Naime, tim se zakonom predviđa da tijelo državne uprave, koje je izdalo odobrenje za eksplotacijsko polje i dodijelilo rudarsku koncesiju za izvođenje rudarskih radova, u slučaju neplaćanja naknade, može to odobrenje oduzeti. Ali to se na Gočanu, nažalost, još nije dogodilo.

Naćelnik je uputio dopise prema Ministarstvu zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, Državnom inspektoratu u Zagrebu i Rijeci, županijskom Upravnom odjelu za održiv razvoj, županijskoj Državnoj upravi, Županijskoj skupštini, županu Ivanu Jakovčiću, Zelenoj Istri, Ekop-Istri iz Pule te Ministarstvu finansija, gdje se još jednom ukazuje na probleme oko kamenoloma. Zanimljivo je da je Općina, unatrag nekoliko mjeseci, odgovor dobila jedino od Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, potpisom od ministricice Marine Matulović-Dropulić, u kojem piše da se za navedeno eksplotacijsko polje ne može izdati lokacijska dozvola te da je u Izmjenama i dopunama Prostornog plana Istarske županije predviđena biološka sanacija područja na kojem se vršila eksplotacija.

Da podsjetimo, kamenolom je prvotno 1997., na kraju IDS-ovog manda, dobio suglasnost Općinskog vijeća za istraživačke radove, kada je Ruding odmah započeo pravu eksplotaciju, bez potrebnog odobrenja za eksplotaciju. Početkom 2001., na kraju HDZ-ovog manda, kamenolomu je izdano odobrenje za eksplotaciju Ureda državne uprave u Istarskoj županiji. Mjesni odbor pisao je peticije

protiv kamenoloma, a Općina pokrenula postupak protiv tog kamenoloma već 1999. god. Odlukom Općinskog vijeća, dvije godine kasnije, sredinom 2001., na početku SDP-ovog manda, Općina kamenolom nije uvrstila u svoj Prostorni plan i zatražila je od Istarske županije brisanje svih kamenoloma na području Općine Barban. Izmjenama i dopunama iz 2004. izbrisani su svi predviđeni kamenolomi, među njima i Gočan, iz županijskog Prostornog plana.

Rješenjem Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva 2002. god. poništena je lokacijska dozvola kamenoloma Gočan, jer nije bila izrađena Studija utjecaja na okoliš i zatraženo odobrenje Ministarstva. Tada je sve vraćeno u prvoradni postupak uz obvezu ishodovanja nove lokacijske dozvole koja se ne može dobiti bez suglasnosti Općine. Međutim, dosad nije poništeno rješenje Ureda državne uprave u Istarskoj županiji, Ureda za gospodarstvo od 17. prosinca 2001. godine, kojim je Rudingu dodijeljena rudarska koncesija za izvođenje rudarskih radova na eksplotacijskom polju tehničko-građevnog kamenja Gočan. Zbog te dozvole, koja je davno trebala biti poništena, kamenolom još uvijek radi, a Državni inspektorat na svaki poziv dolazi provjeriti da li postoji upravo ta dozvola. Ured državne uprave u Istarskoj županiji se uporno i bez zakonske osnove oglušuje i još uvijek, nakon 5 godina od vraćanja u prvoradni postupak, nije poništilo odobrenje za eksplotaciju. Dok to ne učini, borba Barbanaca protiv kamenoloma neće prestati, a ilegalci će valjda shvatiti da nisu poželjni i da njihovo bogaćenje na teret naroda ne može vječno trajati.

Poslovna zona Barban (BBC - Barban bussines center) pruža svima mogućnosti razvoja

Razvoj obrtništva na Barbanštini

Broj se obrtnika na Barbanštini svakim danom mijenja, ali većinom se taj broj kreće između 100 i 110 poduzetnika manjih i srednjih poduzeća te obrta. Svoje tvrtke, radione i pogone, naši poduzetnici imaju u svojim selima unutar svojih okućnica. Želja za proširenjem takvih pogona, a time i posla, često zna biti problem upravo zbog stješnjenosti unutar vlastitog dvorišta. Stoga je već godinama jedan od strateških ciljeva općinske vlasti uz seoski turizam razviti poduzetništvo i obrtništvo i to putem otvaranja poslovne zone, koja će našim poduzetnicima dati mogućnost razvoja.

tamo smjestili. U konačnici se barbanska zona (BBC) može proširiti na 23 hektara. Kako bi se uopće zona formirala, Općina je prije dosta vremena zatražila od države, budući da se tih prvotnih 6,5 hektara nalazi u njenom vlasništvu, da joj to zemljište ustupi kako bi postalo općinsko vlasništvo. Međutim, riječ je o društvenom vlasništvu, što je Ured za upravljanje državnom imovinom RH priopćio Općini Barban nakon dvogodišnjeg čekanja, pa je Općina sada započela, u ime države, proces pretvorbe društvenog u državno zemljište. Taj je dugotrajan proces pred okončanjem, a u međuvremenu se promijenio i zakon. Naime, Općina sada to zemljište ne može dobiti u svoje vlasništvo, već dobiva pravo građenja na tom prostoru na duži niz go-

rekao je načelnik Denis Kontošić na skupu obrtnika 28. lipnja ove godine u barbanskom Društvenom domu. Dvadesetak obrtnika s područja općine Barban te se večeri okupilo upravo kako bi doznali što se događa s poslovnom zonom te da bi se požalili na neke svoje probleme i na njih ukazali i Sergiu Stuparu i Ester Jurinović iz Obrničke komore Istre, Udruženja obrtnika Pula. Sastanak su zajednički organizirali organizirala Općina Barban i Udruženje obrtnika Pule.

Iako ih je bilo relativno malo, obrtnici su dva sata postavljali pitanja o radu Obrničke komore i Udruženja obrtnika, Poslovnoj zoni Barban te predstavnike Udruženja obrtnika pitali na koji način mogu riješiti svoje probleme. Zanimalo ih je tako na koliko će se površini prostirati poslovna zona, kada će ona biti u funkciji, hoće li cijene zemljišta u zoni sada porasti i hoće li se zemljište davati u koncesiju. Također je prijevoznike interesiralo i kada će se izgraditi barbanska zaobilaznica koja će tu zonu povezivati s Istarskim ipsilonom. Najviše se pored poslovne zone govorilo o radu na crno. Obrtnici su ukazali da je u njihovom poslovanju najveći problem neloyalna konkurenčija obrtnika koji nisu registrirani, ne izdaje račune i ne plaćaju porez, pa tako mogu raditi ispod cijene. Zatražili su od Udruženja obrtnika da im pomogne u rješavanju tog problema i neka inspekcija ne posjećuje samo registrirane obrtnike, već upravo te ilegalne radnje. Stupar ih je uputio na mogućnost da prijave takve obrtnike te da će Komora taj zahtjev dalje proslijediti inspektorima.

Trgovci su se požalili na ambulantnu prodaju namirnica u mjestima gdje rade njihove trgovine te zatražili da im Općina pomogne. Načelnik Kontošić im je kazao da je na području općine dozvoljena pokretna prodaja namirnica samo jedne trgovачke radnje, koja ima sjedište u našoj općini, te da joj je dopuštena prodaja samo u onim mjestima gdje nema trgovine. Pitanja su se dalje postavljala o mogućnosti izlaganja na Obrničkom sajmu u Puli te o osnivanju barbanske Turističke zajednice. Na tu je temu načelnik obavijestio da je Barban već mjesecima predložen kao turističko mjesto, ali da taj prijedlog još nije "blagoslovio" resorni ministar o kojem sve ovisi. Zašto još nije potpisao, pita se i sam načelnik, koji je više puta nazivao ministarstvo i tražio informacije na taj odgovor, na što mu je rečeno da ministar taj dokument može potpisati danas, sutra, za par mjeseci ili pak druge godine.

S lijeva: Anton Perčić - član Općinskog poglavarstva, Denis Kontošić - općinski načelnik, Sergio Stupar i Ester Jurinović iz Udruženja obrtnika - Pula

Prema najnovijem Prostornom planu uređenja Općine Barban, koji je od siječnja ove godine na ishodovanju potrebnih suglasnosti u resornim ministarstvima Republike Hrvatske, na području općine Barban u planu su tri takve zone. Najveća poslovna zona je planirana nedaleko Barbana, a dvije manje kod Šajini i Sutivanca. Namjera je Općine već duže vrijeme aktivirati najprije zonu u Barbanu. Ta bi se zona na samom početku prostirala na 6,5 hektara površine, uz križanje barbanske zaobilaznice s cestom Barban - Vodnjan, što bi prometno bilo idealno za poslovnu komunikaciju pogona koji bi se

dina, 30-50 godina. U općinsku je upravu dosad pristiglo desetak pisama namjere, kojim su određeni domaći i strani poduzetnici pokazali želju za smještaj svojih djelatnosti u tu zonu.

- Razvoj malog i srednjeg poduzetništva je od početka našeg obnašanja vlasti, od sredine 2001. god., jedan od naših strateških ciljeva, jer će zasigurno u budućnosti imati presudan značaj na razvoj barbanskoga prostora. Smatram da bi takva zona omogućila bolju poslovnu komunikaciju i uspješnije poslovanje naših poduzetnika koji su sada snažno zakočeni i razvojno blokirani u svojim okućnicama,

Najbolja učenica OŠ Barban: TEA PRHAT, dobitnica nagrade Općine Barban za najboljeg učenika - tjedan dana učenja stranih jezika na otoku Obonjan (Otoku mladosti, Sedmi kontinent) kod Šibenika

Općina nagradila najbolju učenicu

Nastavnicima osnovne škole Barban, na čelu s ravnateljicom Zdravkom Šarić, nije bilo jednostavno u odabiru najboljeg učenika koji će dio ovih ljetnih ferija provesti na Obonjanu kod Šibenika. Riječ je o sedmodnevnom dječjem kampu s raznim radionicama, posebno stranih jezika, čiji je boravak platila Općina Barban. Između dvadesetak odlikaša, ipak je na kraju kao najbolja učenica izabrana Tea Prhat iz Prnjani, za koju se, nakon kratkog razgovora s njom, može kazati da joj je svestranost vrlina. Tea je upravo završila osmi razred i upisala Opću gimnaziju u Puli.

Zašto si upisala gimnaziju i kako vidiš svoje daljnje obrazovanje?

- Mislim da će mi ona dati opće znanje, jer još uvijek ne znam što bih dalje. Mislim da ću se u toku srednje škole pronaći i da ću shvatiti što želim biti. Kad sam bila mala, htjela sam biti frizerka, pjevačica ili glumica, a sada mi se svida ekonomija, pravo, povijest umjetnosti, arheologija. Stvar je u tome što mene stvarno sve zanima. Podjednako volim i matematiku i hrvatski jezik. Stvarno ne mogu izdvajati neki predmet koji mi je najdraži. Jednako mi leže i humanistički i prirodoslovni predmeti. Jako me zanima povijest i književnost, ali i kemija i matematika, glazbeni i likovni. Znam da ću u srednjoj, kao i u osnovnoj, dati svoj maksimum i nadam se da će to uočiti, kao što su to uočili i moji dosadašnji nastavnici.

Također pohađaš i glazbenu školu u Puli?

- Da, već dvije godine idem u tu školu i pripremam se za srednju muzičku u solo pjevanju. Također sviram klavir kojeg obožavam. Pjevanje i solfeggio su mi glavni predmeti. Svoje sam glazbeno obrazovanje započela u glazbeno-umjetničkom studiju Mali princ u Barbanu kojeg je vodila moja nastavnica Sanja Knezović-Tomišić. Tu sam dobila temelje i krenula sam dalje. Počela sam u trećem razredu, dakle s devet godina. Potom sam bila i u školskom zboru, svirala sam sintisajzer, nastupala na manifestaciji Raspjevani Barban.

Čega ćeš se najviše sjećati iz osnovne škole? Koje ćeš nastavnike posebno pamtitи?

- Jako se radujem srednjoj školi i što ću upoznati puno novih ljudi. Sve mi

Otok Obonjan se nalazi na hrvatskoj strani Jadranskog mora, 300 km južno od glavnog grada Zagreba i 80 km zapadno od Splita. Od grada Šibenika udaljen je oko šest nautičkih milja. Nalazi se na sjecištu pomorskih putova između otoka Zlarina, Prvica, Kaprija i Žirja. Ugodnom plovidbom putničkim brodom iz Šibenika do Obonjana stiže se za 20-ak minuta. Obonjan je poznat i kao Otok mladosti i Sedmi kontinent, buduci da je izgrađen kao turističko naselje po mjeri i viziji mlađih. On je i otok i naselje i grad i cijeli jedan kontinent cije je postojanje "izmišljeno" radi mlađih i njihovoga slobodnog vremena. Svi sadržaji na otoku vezani su isključivo za odmor, kupanje, šport, rekreaciju i edukaciju djece i mlađih. Nije naseljen i nema prometa. U njegovom bližem i daljem okružuju ne postoje nikakvi zagadivaci pa otok s pravom nosi epitet dragulja nedirnute prirode, s autenticnim znacajkama idilicnog života Dalmacije.

U radnom dijelu programa kampa polaznici se odlucuju za samo jedan od tri ponudena programska usmjerenja: školu jezika, sportski ili kreativni kamp.

to izgleda kao avantura koju jedva čekam. Normalno da će mi u posebnom sjećanju ostati mnoge stvari iz ove škole. Uvijek ću se rado sjećati učiteljice Katice koja mi je bila razrednica i učiteljica hrvatskog jezika. Puno sam s njom surađivala kada sam vodila školski list, zatim kod priprema recitacija, školskih poredbi. Također će mi u lijepom sjećanju biti i učiteljica Sanja s kojom sam surađivala kod glazbenog dijela svake poredbe, a i u Malom princu. Ona mi je usadila tu ljubav prema glazbi. Od nastavnika moram još istaknuti i učiteljicu Zdravku iz biologije i kemije te ravnateljicu Zdravku Šarić koja mi je predavala kad sam bila u petom razredu. Kada pređeš iz nižih u više razrede nekako si ustrašen, ne znaš što te čeka, a naši su nastavnici uvijek znali kako probiti led i motivirati nas. Osnovna škola nosi tu neku toplinu i povezanost, što vjerojatno neće biti u srednjoj školi slučaj. Svatko je od nastavnika vodio računa o nama, jesmo li marendali, stigli doma, a i mi smo stariji vodili računa o najmlađima i pomagali im. Zbližiš se nekako s nastavnicima na osobnoj razini, a i oni s nama. Po tome ću zasigurno uvijek pamtitи osnovnu školu.

Ti si tek kao osmašica ušla u novu školsku zgradu. Kakav ti je bio početak nastave u novim prostorima?

- Bilo je jako lijepo. Prvo smo sve istražili, ali nije nam trebalo puno da se na sve priviknemo. Posebno smo bili oduševljeni sportskom dvoranom koju nismo imali u staroj školi. Ponekad si se u toj zgradi, zbog njezina izgleda i svega što nudi, osjećao kao na filmu.

Kako ovako vrijedna učenica provodi slobodno vrijeme i koji joj je omiljeni hobij?

- Puno sam slobodnog vremena dosad provodila na slobodnim aktivnostima škole. Sudjelovala sam u stvaranju školskog lista, jer me jako zanima novinarstvo. Bila sam i zboru, literarnoj grupi, pomagala sam učiteljicama oko priprema književnih susreta... Od hobija najdraži mi je ples. Obožavam ga jednostavno, a u tome mi puno znači i rad u KUD-u Barban. Volim i odbojku te čitanje. Sada trenutno čitam klasike kao što su Ana Karenjina, Grčka vještica, Ponos i predrasude. Jedva sam dočekala ferije da bih se bacila na nove knjige. Volim i strane jezike, posebno engleski, pa sam čak bila i u školi stranih jezika u Engleskoj. Od glazbe slušam gotovo sve, osim narodnjaka. Jako mi se svida klasična glazba te glazba 60-tih i 70-tih godina. Ta mi se muzika čini najboljom.

Kako se namjeravaš odmoriti od školskih obveza prije novog početka u srednjoj školi?

- Ovo ljetno uz pomoć Općine Barban odlazim u dječji kamp s "brdo" radionicama na otok Obonjan kraj Šibenika. Presretna sam što ću tamo provesti sedam dana i što nude toliko aktivnosti. Najveći je problem što se neću znati odlučiti koju aktivnost izabratи. U svakom slučaju neće mi biti dosadno. Nakon toga ljetno ću provesti u Puli gdje ću raditi u restoranu kod svojih, a slobodno ću vrijeme koristiti za posjet predstavama i ostalim kulturnim događanjima u gradu.

TRIDESET GODINA KUD-a BARBAN: Karlo Špada iz Špadići, najstariji član KUD-a, svirač i vrsni izrađivač istarskih narodnih instrumenata

Folklor nas drži živima

Barba Karlo Špada iz Špadići najstariji je član KUD-a Barban, a ujedno i vrstan izrađivač tradicionalnih istarskih instrumenata. Ovaj 77-godišnjak još uvijek, i to redovito, plesače našeg KUD-a prati uz balon na mihu na većini nastupa, tako da je među ljubiteljima folklora poznat kao svirač kojem se svi dive i od koje velika većina ima i što naučiti.

Kada ste se i kako priključili KUD-u?

- Ja se KUD-u nisan priključija zano po osnutku. Rad u KUD-u prihvati

- Ljudi govore da je najteže svirit na mihu, a ja san ga počea svirit jako mlad, još kao dečko. Prsti mi sami skaču, ni mi nikakov problem. Svirin i šurle, a nikad prija san svirija i roženice, ali danas više ne. Svaki dio Istre ima svoju melodiju i u tom instrumentu moraš bit univerzalan za sve i da se svima prilagodiš.

Te instrumente i izrađujete. Kada ste se s time počeli baviti?

-Prve instrumente napravlja san u mladosti sa 17 lit, a intenzivnije san se s tin zanaton počea bavit od 1978. lita, otkad san u penziji. U mojoj fameji tradicija

Ima li danas potražnje za takvim instrumentima?

-Ljudi iz Općine dojdu i naruče instrumente za njihove goste, tako da su moje roženice pošle u ruke mnogih ministri i stranih političari. Osim tega znaju navratiti i turisti. Potražnje vajk je, a moje su roženice finile na sve kontinente, čak i u Kinu.

Kako tumačite da je danas puno više tradicionalnih instrumenata nego nekad, iako je manje svirača?

- Stvar je u temu da je tehnologija posla naprid i da se sada te stvari brže i laglje naprave. Velika je razlika kako je moj did dela roženice ili ja sada na tokarsken stroju. Moj did ni ima takov stroj, nego je sve vrtija i dela na ruke. Otac mi je povida da je po cile dane vrtija. Bilo ih teško delat, jer ni bilo strojeva. Delali su ih ljudi koji su volili folklor i kojima su tribale za svirit. Bili su to ritki majstori. Danas je tega više. Malo se to sve bilo zapostavilo nakon 2. svjetske rata, ali zahvaljujući entuzijastima, kako ča su Broskvar i Maurić, sve se to opet pokrenulo. Za nas starije to je lijek i mišljenja san, kako i pokojni Bepo Jelčić - Slavić, da nas starije folklor drži živima.

san tek 1985., kada san poša u penziju, a u to su me povukli Bepo Maurić i Romano Broskvar. Tu san doša kao svirač, a z vremenom san počea podučavati mlađe svirače na mihu i šurlam.

Kako to mlađi prihvaćaju? Koga ste sve podučavali svirci na našim instrumentima?

- Oni to jako dobro prihvaćaju. Primjerice Toni Batel je doša poli mene kad je ima 16 lit, jer je stija naučit svirit mih. Romano Broskvar rekao mi je da taj dečko to jako voli i da ga primin. Dolazija je tri mjeseca po 2-3 put na šetimanu. Jako je dobro prihvati moje naputke i vrlo brzo naučija dobro svirit. Danas me zamjenjuje na mnogim nastupima, a čak je počea podučavati i mlađe. Poli mene dođu i ostali zainteresirani. Nedavno je doša vidit kako to izgleda Mateo Rojnić. Moran samo reć da je za svirit te instrumente potriban talent i volja.

Kako ste vi naučili svirati mih i koje sve instrumente svirate?

izrade instrumenata postoji još od starijih. Još čuvan roženice stare čak 150 lit. Radi se o paru roženica, ke je učinija moj dide Ivan. Pokle je s tin nastavija moj pokojni otac Jure, koji je bija vrsni svirač na svim istarskim tradicionalnim instrumentima, i brat Mate. Ja san izradu roženica usavršija uz poznatega izrađivača Martina Glavaša iz Pule, budući da smo u Puli bili susedi.

Što je sve potrebno za izradu instrumenata? Koje sve izrađujete?

-Instrumente delan od osušenega klena, "busola", ulike, jasena i akacie, a izrađujen roženice, mih, svirale, mišnice i šurle. Nastanak instrumenta traje i do pet lit. Većina vrimena potribna je za sušenje sirovine, odnosno drva i trstike. Drvo mora biti gusto da bi se dobila zvonost, odnosno prigušenost ili čistoća zvuka. Najkomplikiranija je izrada roženice, a za par njih moran izdvojiti i do tri dana. U jedan dan moren napraviti mišnice. Kad he učinim, sam he prvo provan, a nakon teg na njih stavljati svoj potpis.

Konjički klub Manjadvorci

U veljači ove godine osnovana je još jedna udruga u našoj općini, odnosno sportski klub. Riječ je o konjičkom klubu Manjadvorci čiji je predsjednik Zoran Uravić, njegova zamjenica Eva Barbir, a tajnik Igor Šnajder.

Klub broji 25 članova, od čega je njih 14 s licencom za konjičku disciplinu endurance, dok je Toni Uravić jedini licencirani voditelj terapijskog jahanja.

Inicijativa da se osnuje takav klub krenula je s ranča "Barba Tone", jer su jahači poželjeli osnovati vlastiti klub, budući da je većina njih nastupala za druge klubove kao, na primjer, klub "Astra" iz Labina. Klub se osnovao i zbog sve popularnijeg terapijskog jahanja, sportskih nastupa i sportskih rezultata, posebno u disciplini endurance, odnosno utrkama u daljinskom jahanju. U toj disciplini članovi ovog kluba bilježe odlične rezultate, posebno Kosjenka Mikulčić.

Ovaj konjički klub također će ove jeseni, uz pomoć konjogojske udruge Zlatne grive Istre, organizirati veliko državno natjecanja u daljinskom jahanju kroz cijelu Istru na dionici od 100 kilometara od Buzeta do Ližnjana. Natjecanje će trajati nekoliko dana, a proći će i kroz Barban.

Razgovor s djecom u dječjem vrtiću Barban

Iako je ljetno i doba godišnjih odmora, u barbanskom dječjem vrtiću nikad nije dosadno i to uz komad papira i bojice, uz razne igračke ili pak na ljučkačama u dvorištu vrtića. Tako je svoje prijepodne provodilo dvadesetak djece, koje i ljeti pohađa vrtić, prije poslijepodnevnog odlaska na more. Većina ih se, za našeg dolaska, zabavljala slikanjem morskih motiva i izradom velike kuće od kartona, koju su oslikavali. Pitali smo ih što im je u vrtiću najljepše, što im se najviše od igračaka sviđa, koji im je najbolji prijatelj. Na početku su nam bili malo sramežljivi, ali kad je priča krenula, nitko ih u priči nije mogao zaustaviti.

Ian Osip (3,5 godina) - Svega se volim igrati i sve mi je lijepo. Jako volim crtati, a danas oslikavam kućicu. Isto se jako volim igrati s malim kamionima i autićima. To su mi najbolje igračke. U vrtiću mi je najbolji prijatelj Leo i s njim se najviše volim igrati. Jako mi je lijepo u vrtiću, ali i doma. Pogotovo otkad sam dobio malu sekicu.

Ian Osip

volim igrati s lutkama. Inače se u vrtiću najviše volim igrati s bratom Antoniom. On mi je i najbolji prijatelj, ali sada ga nije bolestan.

Lucija Žufić

igram s brodom i Team. On mi je najbolje društvo.

Mirko Grgorinić

Mirko Grgorinić (4,5 godina) - Najviše u vrtiću volim crtati i to s flomasterima i vodenim bojicama. Danas baš crtam morskega ježa, ribice i morskou travu. Jako mi se sviđa ča san naslika. Kada se šećemo po prirodi s vrtićom, isto mi je super. Zato mi je napispše kad pojdemo van na ljučkače. Kad nismo vani, onda se najviše

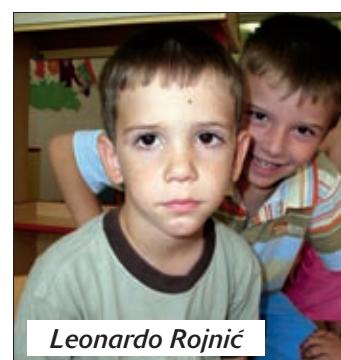
Leonardo Rojnić (4,5

godina) - Ja volim samo motore i skutere. Samo kad bih imao jedan motor u vrtiću, bilo

Lucija Žufić (2,5 godina) - Ja najviše volim mamu i tatu. A volim i vrtić. U vrtiću mi je najljepše crtati i slikati, a sada crtam kućicu. Isto se jako

Nika Rabak

Leonardo Rojnić

bi super. Kad ga ni, onda se igram s autićima. Isto se jako volim igrati i družiti s lanom.

MLADI I SPORT: Anamarija Osip, atletičarka iz Draguzeti

Novi Anamarijini uspjesi

Prošle godine, u ovo vrijeme, mlada Anamarija Osip iz Draguzeti ispričala nam je kako se počela baviti atletikom na kratke staze, zašto se bavi upravo tim sportom i koje je već rezultate bilježila u zemlji i inozemstvu uz svoj atletski klub Istra iz Pule. I nakon godinu dana 17-togodišnja Anamarija nije oduštala od atletike, te nam se imala pohvaliti zavidnim nizom medalja i priznanja.

Anamarija je tako prošle jeseni nastupila na juniorskom atletskom kupu u Zagrebu, gdje je osvojila 3. mjesto na sto i dvjesto metara. Zima je bila rezervirana za kros i dvoranska natjecanja. Zajedno s ostalim atletičarkama iz kluba nastupala je na državnom ekipnom prvenstvu u krosu u Svetom Petru u Šumi i tamo sa svojom ekipom osvojila 2. mjesto. Ujedno je nastupala i na atletskom mitingu u Ljubljani, na kojem je sa svojom ekipom zauzela osmo mjesto, ali je zato kotirala kao najbolja među Hrvaticama. U veljači se takmičila

i na dvoranskom natjecanju u Zagrebu, gdje je ušla u finale.

I tako je dočekala atletsku sezonu koja inače uvijek započinje na proljeće. Ove je sezone, kaže, bila više nego uspješna, pa je u jednom tjednu osvojila ček četiri medalje. Sezona je počela s

ekipnim državnim prvenstvom 5. svibnja u Osijeku, gdje je ekipa iz Istre zauzela 4. mjesto. Za kraj školske godine dobila je poziv juniorske reprezentacije da nastupa na susretu reprezentacija Hrvatske, Slovenije, Češke i Mađarske, gdje je trčala u ženskoj štafeti 4*100 metara i osvojila brončanu medalju. Najbolji rezultat sezone ostvarila je na prvenstvu Hrvatske za mlađe juniore u Puli, koje se održalo 16. i 17. lipnja. Tu je dobila srebrnu medalju kao viceprvakinja na 100 metara. Srebrnu je medalju zasluzila i za štafetu na 4*100 i 200 metara, a brončanu u štafeti na 100-200-300-400 metara. Nakon ovog uspješnog tjedna natjecala se i na juniorskom natjecanju Hrvatske u Zagrebu, a sada se priprema za prvenstvo Hrvatske za seniore. Slijede pripreme za jesen i novi treninzi.

Skromna i vrijedna srednjoškolka Anamarija kaže da će se atletikom nastaviti baviti najmanje do kraja srednjoškolskog obrazovanja.

ZAJEDNIČKI BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

SUTIVANAC
Gorica 9
52341 ŽMINJ

Izrađujemo:

vrata, prozore,
ograde i portune
kovano i obično,
hale, nadstrešnice,
pokrivanje i oblaganje
panelima i limom te
završna limarija.

vlasnici:

Denis Roce
gsm: 098 862 817
Dorijano Roce
gsm: 098 372 579
tel. / fax: 052/567 180
tel.: 052/567 095

VELEPRODAJA I MALOPRODAJA PIĆA

Valica 11

52100 Pula

tel.: 052/534 175
383 240

NOVASOL

Broj 1 u Europi u posredovanju
iznajmljivanja kuća za odmor!

Nudimo:

- savjetovanje i financiranje bazena
- kompletan isplatu prije dolaska gosta
- prezentaciju Vaše kuće u katalozima u boji na 4 različita jezika čija je godišnja tiraža 2 milijuna primjeraka
- prezentaciju Vaše kuće na internetu na 12 jezika gdje godišnje imamo 12 milijuna posjetitelja

Sve to bez imalo troška za Vas!

www.novasol.de

HEAD OFFICE
Brajdine bb, 52203 Medulin

BRANCH OFFICES
Poreč, Rijeka, Vela Luka

tel: ++385 (0)52 381 814
fax: ++385 (0)52 381 799

info@novasol.hr

N:
NOVASOL

Roberto Koroman iz Prhati, prvi Prnjanac na Trci i veliki zaljubljenik u konje

Čast mi je sudjelovati na trki

Konji se moraju prihvaćati kao čovjekovi prijatelji, oni su poput breka, umiljati i vajk tribaju čovjekovu ruku i društvo. Kada mene ni doma, svi se za njih brinu. Na dan za njih moraš potrošiti vreme kako i za sve druge životinje. Baren dvi ure moraš biti s njima, kaže ovaj jahač.

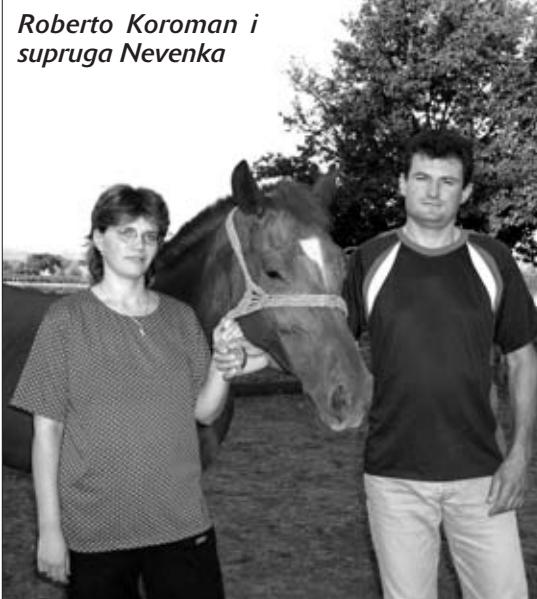
- Od malih san nog voljila konje i vajk san ima želju da jenega dana jašen na Trki na prstenac. Ali vajk je to bija problem, jer su kvalifikacije u doba žetve. Skoro svako san ih leto propustija, jer san bija na kombajnu. Ipak 2000. san uspija sve napraviti i onda san se uključi u Trku, pripovijeda Roberto Koroman iz Prhati, ljubitelj konja i jedan od natjecatelja na ovogodišnjim kvalifikacijama za Trku na prstenac. Riječ je o prvom Prnjancu koji je nastupio na Trki, a poslije njega ovom se konjičkom natjecanju priključio i Marino Broskvar.

Prijesedam godinu preuzeo je brigu za tri konja u vlasništvu Općine, koji su se tada bili u štali u Barbanu. Kaže da su ga u priču oko tih konja uključili Gvido Babić i Dino Pavlić te da su životinje tada bile u jako lošem stanju, jer se nitko nije o njima adekvatno brinuo. U svoju štalu na Prnjanim uzeo je najstarijeg konja Cvitka s kojim je i te prve godine trčao na kvalifikacijama. Također je preuzeo brigu o kobili Petri te konju Rudiju. S Općinom je sklopio ugovor o brizi za te životinje, a nakon njegova isteka ostali su mu u trajnom vlasništvu. U međuvremenu je dobio još jednog konja - Rikija. I tako je igrom slučaja počela Robertova priča s ovim plemenitim životinjama. Ispričao nam je da u njegovoj familiji do tada nitko nije držao konje, pa su ispočetka bili malo skeptični prema svemu.

- Moja je fameja na konje do tada gledala kao na niko čudo ili divlju životinju. Nisu baš bili za to. Najteže se na njih privika moj otac, ali sada su svi u temu, uključujući i moju suprugu Nevenku, koja je čak naučila jahati. A konji se moraju prihvaćati kao čovjekovi prijatelji, oni su poput breka, umiljati i vajk tribaju čovjekovu ruku i društvo. Kada mene ni doma, svi se za njih brinu. Na dan za njih moraš potrošiti vreme kako i za sve druge životinje. Baren dvi ure moraš biti s njima, kaže ovaj jahač.

Što se tiče većeg uzgoja ili držanja konja, zasad mu to nije u planu, jer kaže da takav posao zahtjeva puno promocije, entuzijazma, upornosti i želje, čime bi se privukli turisti na jahanje na Barbanštinu. Istaže da se u Barbanu više puta pokušavalo pokrenuti školu jahanja, ali da to se dosad nije realiziralo jer takva škola traži potpunu predanost, a većina ljubitelja i vlasnika konja drži poput njega ove životinje za svoj guš. Ipak, veli da će razmisli o tome da poveća broj konja, ako uspije urediti apartmane za turiste kojima bi se jahanje ponudilo kao atrakcija.

Roberto Koroman i supruga Nevenka

Trku vidi kao tradiciju svoga kraja i viteško nadmetanje te mu je čast na njoj uopće sudjelovati. Natjecao se 2001., 2003. i 2004., a zadnje se dvije godine nije uspio kvalificirati za glavno natjecanje. Ove godine ponovno jaše i to na Petri, a želja mu je, kao i većini, postati slavodobitnikom.

- Čast mi je sudjelovati na Trki i glavna mi novčana nagrada nikad ni motiv za pobedu. Dođi do pobjede ni lako. Puno njih vježba, ja to ne rivan. Ali na kraju ipak sreća ima najveću ulogu u svemu. Pogotovo otkada je premišten prstenac. Odjednom iz hладa dolaziš na sunce i već ti je prstenac ispred nosa. Teško ga je pogoditi, jer ga gotovo uopće ne vidiš. Po meni je jako bitno da li te konj sluša i da li je miran na stazi. Tek onda moreš razmišljati o prstencu, priča Roberto. Od ovogodišnje Trke očekuje da će proći kvalifikacije te da će ono najbolje od sebe i konja moći pokazati svima na Gradištu pretposljednjeg vikenda u kolovozu.

Već sedamnaest godina Maksimilijan Rojnić - Maksi iz Petehi odan je Trci na prstenac. I to s rezultatima koje bi mogao poželjeti svaki natjecatelj ove barbanske obnovljene tradicije. U svojoj već prilično dugoj povijesti natjecanja za prstenac, Maksimilijan je slavio čak tri puta, a želja mu je kaže nadmašiti pokojnog Vazmoslava - Paškvalina Vale, koji je bio slavodobitnik čak četiri puta.

Jahati je počeo s 13 godina i od onda obožava konje i jahanje. Stoga već nekoliko godina u svojoj štali ima konje, a još nije siguran hoće li se baviti uzgojem konja jer je to, kako kaže, skup sport. Prvi se put utrkivao kada je imao tek 19 godina, a na to ga je privukla tradicija. Naime, njegov se otac Vladimir Rojnić, zvan Šajeta, također nadmetao u borbi za prstenac i bio je poznat po stilu i brzini jahanja.

Te je prve godine Maksi bio na četvrtom mjestu. Dvije godine nakon debitiranja, Maksimilijan je osjetio što to znači biti slavodobitnik, a tada je osvojio 6,5 puntu. I danas, kad se sjeti te pobjede, kaže da mu je najdraža. Taj je uspjeh ponovio 1998., s isto toliko puntu, te 2002. godine, kada je slavio i na subotnjoj Trki za viticu i na nedjeljnju središnjem događaju. I 2004. je ponovno osvojio viticu.

Ove se godine Maksimilijan pri-

Željko, Nandi, Marko i Damir Radola te Sandi Butković. Riječ je o mladim Hrbočanima koji već godinu dana vode svojevrstan zajednički projekt - brinu se zajednički za deset konja u njihovom vlasništvu. Zajedno ih jašu, zajedno ih hrane, timare i spremaju im sijeno za razdoblje s manje paše.

Ovi mladi entuzijasti, većina u dvadeset godinama, kažu da su osnove jahanja i držanja konja naučili u obližnjem ranču Barba Tone u Manjadvorcima, gdje i redovito odlaze po savjete, iako su već većinu znanja o konjima usvojili. Dvadesetšestogodišnji Željko prvi se počeo baviti konjima prije četiri-pet godina, jahati je naučio na ranču u Manjadvorcima. Njegovim su stopama krenuli i ostali, koji su prije otprilike godinu dana kupili po jednog konja za jahanje. U međuvremenu ta je brojka s mladim konjima narasla na znamenku 10, a ovi ih mladići drže na slobodnoj paši na ograđenih deset hektara pašnjaka, nedaleko sela, u privatnom vlasništvu tamošnjih seljana. Posebno se zahvaljuju Vedranu Durasu koji im puno pomaže kod pribavljanja prostora za ove životinje. Konji su im hobi, uživancija i ljubav. Ne namjeravaju se ozbiljnije baviti uzgojem konja, već ove životinje u selu,

Maksimiljan Rojnić iz Petehi, debitant na Trci prije 17 godina

Tri puta slavodobitnik

prema za novu utrku, za nove pobjede. U Čemu je tajna tolikih pobjeda i zašto i drugi konjanici nisu iste sreće? Naš sugovornik kaže da je najbitniji odnos prema konju i način jahanja te da se on najviše koncentriра na to.

- Bija san slavodobitnik tri puta. Prva mi je pobjeda bila najdraža, jer je bila prva i kad si tako mlađ drugačije doživljavaš Trku i konje nego sada. Druga je došla tek tako i treća isto tako. Moran priznati da nisan ima neki posebni motiv ili predosjećaj. U svemu je najbitnije kakav odnos ima konjanik sa svojim konjem. Ja se na to više koncentriran, nego na samo gađanje, jer mi ono ni problem. Konjanik, da bi imao uspjeha, mora dobro jahat konja i tog konja jako dobro poznat. Znalo se puno puti desit da se jednostavno jahač i konj nisu slagali, pa se moglo svašta vidjeti na Gradišću. Dobar jahač mora predviditi ča će se desit na stazi. A na kraju ipak pobjedu diktira sreća i sudbina, veli Maksi.

Kaže da se svake godine priprema tek pred Trku i da s godinama već otprije znaš koliko ti je priprema za taj dan potrebno. Kako se ipak u slobodno vrijeme bavi konjima, pa ih u svojoj štali trenutno ima tri, s tim je plemenitim životinjama svaki dan. Svake godine jaše na drugom

konju, a kada je pobjedivao, jahao je na svojoj kobili. I ove će godine zajahati na svojoj Reini, koja će po prvi put nastupiti na Trci. Je li to dobro i hoće li debitantica moći izdržati prvi nastup pred publikom? Maksi odgovara da to nije uopće bitno, jer da je konjanik taj koji mora usmjeriti konja, pa bio on i prvi put na natjecanju. Što se tiče ovogodišnje trke, kaže da nema neki poseban predosjećaj za pobjedu.

- Svo ovo lito mi je niko zbrda - zdrila. Nisan puno vježba, ča se tiče gađanja, jer mi to gre dosta dobro. Bilo mi je bitno jahanje konja i njegova priprema, da zna ča ga čeka, jer ipak i on ima tremu za nastup. Poli mene trema zna bit par dan prija, a zna se desit da je niman do tega jutra. A nikad znan nastupat i bez treme. Na kraju, ti je dan samo igra sriće, zaključuje ovaj trostruki slavodobitnik.

Mladi hrbočki zaljubljenici u konje

Hrbočani imaju svoje konje

gdje ljeti boravi veći broj turista, iskoristiti kao dodatnu ponudu ljubiteljima jahanja.

- Vidimo da se sve više potencira turizam u selu, pa mislimo da bi bilo dobro malo ništa više tim turistima i ponuditi. Sada tek prošćemo kroz selo i malo s tim strancima porazgovaramo, oni vide konje i

već imaju neki doživljaj u selu kojeg nose sa sobom kao uspomenu. U budućnosti mislimo da bi to bila odlična dodatna ponuda uz neko jahanje, koje bimo njen mogli ponuditi, kaže Marko. Dodaje i da se svi
brinu za konje po dva sata dnevno, kako

je tko u mogućnosti tog dana. Uz to i redovito ih jašu u okolici. Kažu da su pri kupnji konja pazili da budu mirnije pasmine, kako bi ih mogla jahati i djecate je većnom riječ o lipicancima. Cilj im je imati 15 do 20 konja o

kojima bi se mogli brinuti uz svakodnevne ostale obvezе.

Inače, namjera im je natjecati se u budućnosti, kada konji na to budu spremni, u sve popularnijem konjičkom sportu endurance, odnosno trci u daljinskom jahanju. A već su se uključili i u Trku na prstenac sa svojim predstavnikom Željkom. On je lani stazirao, a ove se godine natjecao na kvalifikacijama, ali se nažalost nije uspio izboriti za glavno natjecanje.

- Trenira san gotovo svaki dan u Barbanu na stazi sa svojom Sarom. Puno me je tegu motiviralo da nastupim, a drugo će se lito još više zauzeti kako bih bija prvi Hrbočan ki je nastupa na Trki. Dosad sam vidi da je tamo puno stvari važno. Važan je konj i njegovo držanje na stazi, važan je i stil jahanja, a i način gađanja. Ali gađanje je prstena najmanji problem, kada je konj miran i odlično trči. Međutim, moram reći da na Trku ni bila osnovni motiv kod kupnje ovih konja. Bitno je uživati u njima i u jahanju, objašnjava hrbočki predstavnik u Trki. Kaže da će se i dalje nastaviti traditi, dok se ne okuša u skidanju prstena preposljednjeg vikenda u kolovozu. Za njim će tada i ostali mladi jahači iz Hrboki, jer im je velika želja da se i ovo selo na konj 30 godina trke uključi u tu barbansku tradiciju.

BARBANCI U SVITU: Zrmani Anton Dobran (Njemačka) i Anton Duras (Švedska) iz Hrboki o životu u inozemstvu

Dojdemo za pet, šest miseci

Svake godine ljeti Hrboki ožive. Što zbog turista koji zalaze u ovo mirno selo nad Raškim zljevom, što zbog privremenog povratka mnogih Hrboca, koji su u potrazi za boljim životom davno napustili svoja ognjišta i otišli u svijet. Jedni od njih su i zrmani Duras i Dobran, obojica Antoni, uvijek dobro raspoloženi, za škerac i pokoju doskočicu. Dva Toneta upitali smo o razlozima odlaska, privikavanja na nove zemlje i povratku na rodnu grudu.

Zašto ste otišli iz Hrboki?

Duras: Sve je već rečeno. Išli smo radi ekonomije, radi boljeg života. Bilo je to 1965. Ima san onda 28 lit. Poša san s ženom i dicon. Tada san tu ima delo, ali je tribalo svaki dan s kamioni hoditi u Puli na delo. Prvo san dela u Istarskim rudnicima, a pokle san poša u Istra-građevinsko u Puli. Puno je njih iz Hrboki tada preselilo u Pulu. Ima san i previše dela, ali bili smo znatiželjni kako je to u svitu. Kako bi ljudi rekli - tu je bilo previše tega za umruti, a malo za živiti. I tako smo finili u Švedskoj.

Dobran: Poša san iz istih razloga kako i moj zrman, ali prije njega i moj je put bila malo neizvjesniji. Poša san ča sa 17 lit 1956. i ne moren reći da san do tad puno tega prova u životu. Nisan poša radi politike, jer ki se s tin bavi u tin litima. Poša san jer san čuja da se tamo tovari s kobasicami sapinju (smih). Živija san u Francuskoj, a sada san u Njemačkoj.

Zašto baš Švedska/Njemačka/Francuska?

Duras: Prvo smo došli u logor u Italiji di je na daljnja odredišta čekalo po dvije tisuće ljudi. Bilo nas je ko mravi. Još kada san bija u Puli, upozna san jenega inženjera iz Švedske koji je pomoga oko gradnje tadašnjeg Siporeksa. On mi je malo opisiva kako je to u njegovoj domovini i tada san se oduševija s ton zemljom i odluciša tamo krenuti. Iz Hrboki do Švedske tribalo nan je dva miseca. Sada živimo u jenen malen gradiću od 25 tisuća stanovnika, 150 kilometri južno od Stockholma. Tamo nan je jako lipo, a ljudi su nas jako lipo primili.

Dobran: Ja san u strani svit otisa priko mora, odnosno z barkon od Pule prema Veneciji. Par od nas hodilo je četiri dana i pet noći priko mora, a ča je najbolje pukla su nan vesla. I ča sada? Čekali smo da nas niki spasi. Vitar nas je nosija kuda je

stija. Zahvaljujući sudbini našli su nas talijanski ribari i spasili nas. Bila je to baš prava pustolovina. Vajk govorin da nan je pomaže sveti Anton. Kako nisu vraćali one ke su našli na moru, odveli su nas u logor. Tu su mi ponudili da delan u kavi i tu san dela četiri miseca. Vidija san da ja i još jedan

moj kolega delamo više nego niki drugi, a da za to nismo primjereno plaćeni, pa san prekinuјa s tin delon. Dali su mi rješenje da napustin zemlju i odem u Njemačku, ča san i učinija. Onda san boravija u logoru u Njemačkoj, a dela san blizu francuske granice. Tu san dela na crno niko vrime, dok me nisu našli. Kad su me našli, poša san u Francusku i to opet blizu granice s Njemačkom, nedaleko Saarbrückena, i tu san usta 16 lit. Tu san se uženija za jenu Francuskinju i s njon san osnova fameju. Iman sedmero dice. Nismo se slagali, pa smo se rastali. Sada živin u Njemačkoj, u Bavarskoj, u jenen mistu od miljar ljudi blizu Münchena, sa svojom drugom nevjencanom suprugom Njemicon.

Kako ste se privikli na strani svijet, jezik, običaje, ljudi?

Duras: Čim smo došli, imali smo pronat stan zajno do fabrike, koja se bavila eksplatacijom kamena, i drugi smo dan zajno počeli tamo delati. Pokle san se preškolova, pa san do penzije dela na održavanju u Ericssonu. Na početku nan ni bilo lako prihvatiši taj jezik koji je mješavina engleskega i njemačkega. Ali kada delaš dobro, svi te dobro prihvate, bez obzira na to. U međuvremenu naravno usvojiš i taj jezik. Našoj je dici bilo najlakše. Tada su imala 5 i 4 lita i oni su švedski naučili u roku od nikoliko miseci kroz igru. Pokle nan je šči puno puti bila tumač.

Dobran: Bija san mlad, pa san se brzo naučija govoriti i po talijanski, njemački, a na kraju i po francuski. Kad te sila natira, ni druge. U usvajajuju jezika pomogla mi je jena prijateljica s kojom san se dopisiva, pa mi je pisma ispravljala. Tako san naučija puno stvari. Činjenica je da svudari moraš delati ko biš ča stija imat, pa je tako i u stranemu svitu.

Kada ste prvi put nakon odlaska došli u Hrboke? Namjeravate li se zauvijek vratiti?

Duras: U Hrboke smo došli prvi put tek nakon devet lit, kad smo postali i švedski državljanji. Od onda dolazimo svako lito, a sada, otkad smo u penziji, i na nikoliko miseci. Pet do šest miseci smo tu, a isto toliko i u Švedskoj. Ne mislimo se zavajk tornati, ali svakako ćemo vajk po nikoliko miseci boraviti u rodnom kraju.

Dobran: Bilo je to 1975. nakon 19 lit. Nis prije moga doj, jer se u Francuskoj mora duže boraviti da biš dobija državljanstvo. I taman san doša u sedmen misecu, kad su u selu vrhli. To nikad neću zabititi. Po dva san puta hodija po dicu i ženu, ipak he je bilo osan, dok nismo došli u selo. Nisan moga dolaziti redovito, jer imati toliku dicu iziskuje neke financijske troškove. Sada tu boravim po pet-šest miseci. Tu je jako lipo, ali tamo nan je ipak komotnije.

Koja je razlika između života u Hrbokima, odnosno u Istri i u Vašim zemljama?

Duras: Ode smo nikako slobodniji. Život je ležerniji, ali je tamo puno bolji standard. Sve je puno bolje uređeno, posebno socijalna. Sve je čisto, kultura u prometu je kudikamo bolja. Zbog tega nan se Švedska jako sviđa.

Dobran: A svudari se isto dela, samo ča je poli nas marenda kad si je uzmeš, a u njihovim fabrikama kada zasvir siren. Imaš određeno vrime kada se pušta ordenje i kada se ponovno uzima u ruke. Poli nas je ipak to drugačije. Kad pojdeš ča od ovuda, puno se puti domisliš na rodn kraj i to te vuče, ali tada se sjetiš zašto si poša i izdržiš. Sada smo često tu, pa je sve to lakše. Baš uživamo.

BARBANCI U SVITU: Milan Rojnić iz Grabri o životu u iseljeništvu

Svako lito u Grabri

"Poša san. Zašto san poša? Ima nas puno koj smo otišli. Mladost - ludost", kazao je ukratko Milan Rojnić koji je ljetos ponovno boravio u svojim rodnim Grabrima.

Milan je još 1962. napustio rodni kraj i otišao u svijet. Prvo u Italiju, pa onda u Francusku, točnije Nicu gdje je i ostao do dana današnjeg. Tamo je zasnovao obitelj, a za vrijeme ljetnih mjeseci redovito posjećuje rodni kraj zajedno sa suprugom Marijom, Slavonkom.

Kaže da je dobrih 45 godina od doma, te da je otišao s 24 godine nakon vojske. U Istri je prije odlaska radio na Štalijama. U to su vrijeme mnogi napustili svoja seoska ognjišta i otišli za boljim životom u Pulu ili pak u inozemstvo. Milan se opredijelio za strani svijet. Izabrao je Francusku, jer je u Nici radio i njegov rođak, pa mu nije bio toliki problem naviknuti se na novu zemlju i običaje. Uostalom, on i supruga kažu da je taj dio Francuske toliko sličan Istri da nije problem naviknuti se na taj kraj. Jezik, po dolasku u Francusku, nije poznavao, ali se zato služio talijanskim, koji u tim krajevima nedaleko Italije nije stran. Započeo je raditi

u građevini, u tome je ostao, upoznao je svoju današnju suprugu i zasnovao obitelj.

Kaže da mu je u Francuskoj jako lijepo te da je tamo povezan i s ostalim hrvatskim obiteljima. Iako nisu službeno udruženi, redovito se nalaze na obiteljskim okupljanjima i proslavama. Ne zaboravljaju na svoju zemlju, jezik i korijenje. Stoga i redovito dolazi u Grabre, a sada, kada je u mirovini, namjerava svoj boravak u ovom malom selu produžiti. Veli da je u Grabre, nakon odlaska u svijet, došao tek nakon 12 godina i od tada ne propušta niti jednu godinu. Na to je naviknuo i svoju djecu, koja su oduševljena Istrom, posebno središnjom. Stoga svaki dolazak iskoristavaju za izlete po poluotoku. Djeca su sa sobom dovela i prijatelje, a neki od njih rado bi si na Barbanštini i kupili kuće.

- Svake godine sam u svom rodnom selu jako dobro primljen. Lijepo me primaju seljani i rodbina. Ove smo godine prvi put bili i na njihovo fešti sela, koja se svake godine organizira za Ivanju. Bili smo oduševljeni gostoljubivošću i takvim načinom druženja. Kao jedna velika obitelj. Inače smo dolazili kasnije, negdje u kolovozu, pa smo je uvijek propuštali. U kolovozu smo bili oduševljeni Trkom na

prstenac. Lipo je kada je Barban tako krcat ljudima i kada sve živne, kao što je bilo sada na Smotri folklora, početkom sedmoga miseca. Vidiš puno ljudi, koje nisi vidjela godinama, oduševljeno će Milan.

Na pitanje namjerava li se vratiti za uvijek na Barbanštini, budući da obnavlja rodnu kuću, nije odgovorio niti potvrđno niti negativno. Veli da će vrijeme pokazati svoje i da se ništa ne treba planirati unaprijed. Za kraj je ipak rekao- "Svaka ptica svome jatu leti."

SLIKANJE: Barbara Šarić, viša medicinska sestra i slikarica iz Dobrani

Slobodno vrijeme uz slikarski kist

U posljednje je vrijeme posebno oduševljena tehnikom nanošenja boje s lopaticom, jer voli kada se na slici vide nanosi boje i gruba površina na platnu. Voli sve motive, od figurativnih do apstraktih. Ipak, nekako je više priklonjenima onome što vidi i što je realno, poput pejzaža i mrtve prirode.

Svaka Trka na prstenac popraćena je prigodnom izložbom likovnih radova u barbanskom mjesnom domu. Ove će godine ta čast pripasti skupini likovnih stvaratelja iz Društva likovnih stvaratelja iz Pazina, a među njima su i Iva Ciceran iz Puntere te Barbara Šarić iz Dobrani, koja još nije učlanjena u to društvo.

Barbara se, naime, također bavi slikanjem u svoje slobodno vrijeme, a po prvi će put izlagati na ovoj skupnoj izložbi i pokazati svoje slike. Ova viša medicinska sestra, koja radi u očnoj ambulanti za djecu u Puli, kaže da joj je slikanje hobi već nekoliko godina, ali da je njene radove vidjela tek obitelj, rodbina i prijatelji, a da će sada ipak njene slike moći ocijeniti i ostali.

- Na izložbi ću izložiti oko desetak radova. Dosad nisam izlagala, jer sam bila

prekritična prema sebi i još uvijek smatram da neke stvari mogu bolje. Uvijek mislim da slika nije dovršena. Ovo će biti dobar put da ipak dio svog provođenja slobodnog vremena pokažem i drugima. Uvijek to radiš za sebe, ali nekad dođe i vrijeme da to objelodaniš. Moras' vidjeti što će ljudi reći o tvom radu, kaže Barbara.

Ona je dosad naslikala oko 20 slika, što u akvarelu, ulju na platnu ili u ugljenu, a slikati je zavoljela na tečaju slikanja koje organizira likovno udruženje ULIKS iz Pule. Na taj tečaj odlazi već tri godine, a oduševljena je radom voditeljice Milanke Korovljev, koja je bila i njezina profesorica likovnog u osnovnoj školi. Na tečaju je krenula sasvim slučajno, jer su tako svoje slobodno vrijeme provodile i njezine kolegice s posla. Tada se u njoj probudila ta odavno zaboravljena žica još iz dana djetinjstva. Na tečaju je usvojila osnove s ugljenom, a tada je krenulo slikanje s temperama i uljem na platnu. U posljednje je vrijeme posebno oduševljena tehnikom nanošenja boje s lopaticom, jer voli kada

se na slici vide nanosi boje i gruba površina na platnu. Voli sve motive, od figurativnih do apstraktih. Ipak, nekako je više priklonjenima onome što vidi i što je realno, poput pejzaža i mrtve prirode. Kada se na dnevnom redu na tečaju našla apstrakcija, bila je malo skeptična prema svom radu, ali ipak je na kraju bila zadovoljna stvorenim djelom.

- Ovaj hobi stvarno opušta od stresa na poslu i od kuće. Ali je i skup. Puno koštaju boje, platna, tečaj, okviri za slike. Međutim, sve se to ipak isplati, kad vidiš što si napravio. Plan mi je dalje nastaviti s tečajem, a vidjet ću još kako će se stvari razvijati nakon izložbe povodom Trke, zaključuje Barbara.

SLIKANJE: Iva Ciceran, knjižničarka i slikarica iz Puntere

Radujem se izložbi u Barbanu

Svake godine, nakon podizanja zastave Trke na prstenac, u Društvenom se domu Barban otvara izložbe jednog od barbanskih umjetnika ili umjetnika koji je na neki način povezan s Barbanštinom. Ove godine ta je čast, da se predstavi svojim sumještanima u općini, pripala Ivi Ciceran, inače iz Puntere, koja živi u Puli. Iva je učiteljica razredne nastave i knjižničarka, ali i slikarica. Radi u pazinskoj Gradskoj knjižnici, a član je i Društva likovnih stvaratelja Pazin. Svoj je likovni put započela slikanjem na svili, a nadamo se da će u budućnosti svoj talent pokazati i u drugim likovnim tehnikama.

Kako ste se počeli baviti slikanjem i zašto?

- Bavim se time od 2002. godine i to prvenstveno kao hobijem. Dosad sam izradila 40-tak slike. Počela sam oslikavanjem svilenih marama i šalova i onda se to nekako proširilo i na izradu slika na svili. Prvo su to bili pokloni za rođendane i godišnjice, a sada je to već preraslo te okvire. Ne znam od koga sam to naslijedila, ali kada se čovjek opredijeli za studiranje razredne nastave, mora u sebi imati talenta za likovni. Završila sam i tečaj slikanja na svili, ali većinu toga učim metodom pokušaja i pogrešaka. Puno je stvari završilo u košu za smeće ili na dnu nekog ormara. Puno se puta znalo dogoditi da taj predmet izvadim "iz arhive" i kažem sama sebi da i nije tako loš. Sve ovisi o trenutku.

Zašto svila?

- Još ne radim druge tehnike, jer smatram da još nisam savladala sve tehnike u svili, a ona mi je trenutno najzanimljivija. Zanimljiva mi je jer je specifičan način kako se boje po njoj preljevaju i mijesaju. Slika se može napraviti u jednom dahu, a izrada može potrajati i nekoliko dana. Sve ovisi koju ćeš od tehnika rada na svili primijeniti. Ja radim na dva načina - s konturom i bez nje. Ako radim bez nje, boje se brzo preljevaju i šire tkaninom i moraš više-manje sve napraviti u jednom dahu. Kod konture je stvar drugačija jer se prvo ocrtavaju motivi koje želiš i onda se ispunjavaju bojom. Radim na dvije od 15-ak vrsta svile, a svaka je specifična po načinu nanošenja boje, jer se na njima boja drugačije ponaša. Za svilu je najbitnije da je 100 posto prirodnja. Nakon oslikavanja boju na šalovima i maramama fiksiram peglanjem tako da se boje ne isperu u pranju.

Koje motiva birate kod svojih slika?

- Volim figurativno. Stoga kao svoje motive izabiram motive istarskih gradića i sela, pejzaže, morske motive. Sve ovisi o mom trenutnom raspoloženju. Po tome i biram boje, tako da ne mogu reći da se koristim uvijek istom. Kod mene sve dolazi u obzir.

Kada možemo očekivati Vaše izložbe?

- Prvi sam se put predstavila prošle godine na Hand Made Festu, a potom sam imala izložbu u galeriji Križ kraj Ivanić-Grada. zajedno s Društvom likovnih umjetnika Pazina, čiji sam član, imala sam izložbu u Pazinu te u galeriji ULIKS u Puli. Nakon svega, logično mi je da organiziram i svoju samostalnu izložbu. Nju pripremam za jesen, a bit će putujućeg karaktera. U tome su mi jako pomogli moji kolege knjižničari, pa će većina izložbi gostovati u knjižnicama. Počinjem u rujnu u Viškovu, nastavljam u listopadu u Pazinu te u studenom u Žminju za kraj mjeseca hrvatske knjige. U prosincu izlažem, uz Dan Općine, u Barbanu, te potom u Labinu, a u veljači u galeriji Križ, gdje sam već izlagala. Bit će izloženo 12 radova,

a sve će biti popraćeno katalogom u boji koji je sponzorirala Općina Barban, kojoj se ovog puta zahvaljujem. U međuvremenu predstaviti ću se svojim radovima i na Trci na prstenac, zajedno s mojim kolegama iz Društva likovnih stvaratelja Pazina i s Barbarom Šarić iz Dobrani. Ovo će biti moje prvo predstavljanje u rodnoj općini i jako se tome radujem.

- specijalizirani OPEL servis
- originalni OPEL rezervni dijelovi
- vučna služba 0 - 24
- autotransporti u zemlji i inozemstvu
- trgovina rezervnim dijelovima
- popravak traktora i poljoprivredne mehanizacije
- prodaja, montaža i balansiranje autoguma, guma za traktore i poljoprivredne strojeve

AUTOSERVIS FILIPOVIĆ - BARBAN

telefon: 052/567191; telefax: 052/567782; gsm: 098 219 359, 098 5127919

KVARANTA

Ovlašteni smo zastupnik

**ORIGINALNI
REZERVNI DIJELOVI**
 Perkins
Motori

za Istarsku županiju.

DOSTAVA NA VAŠU
KUĆNU ADRESU

GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!

- Strojna obrada motora
- Rezervni dijelovi
- Akumulatori
- Ulja i maziva
- Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike
- Auto gume

Mobil 1

ACME motori

FERABOLI

 MICHELIN

- Traktorske gume
- Kamionske gume
- Gume za radne strojeve

Nadogradnja motora
na keramičku tehnologiju
CERAMIC POWER
LIQUID

LOMBARDINI
△ intermotor
LOMBARDINI
SLANZI △

**NINA
AUTO**

Prodaja vozila
ISUZU i LADA

Traktori i
poljoprivredna mehanizacija:
**EURO WOLF, CLAAS,
IMT, TOMO VINKOVIĆ,
GOLDONI, UNIVERZAL**
te rezervni dijelovi i
sjemenska roba

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.
vl. Mladen i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban

tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188,
gsm: 098 701-812
e-mail: fermal@inet.hr

gsm: 091 52 52 975
tel.: 052 567 177
vl. Zlatko Roce

ZR GRADITELJSTVO
d.o.o. - SUTIVANAC

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16
gsm: 098 290 543

**VODOINSTALACIJE I
CENTRALNO GRIJANJE**

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

ZAMELI
d.o.o.

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

AKCIJA!

STIHL I VIKING

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I
VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

LJEKARNA VALUN
depo BARBAN

RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, utorak srijeda: od 8 do 15 sati
četvrtak: od 13 do 20 sati, subota: od 8 do 12 sati
telefon: (052) 393 470

trgo metall

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.htnet.hr

Izrada i montaža čeličnih konstrukcija
Usluge: - autodizalice
- kamionske dizalice
- samohodne platforme

Maloprodaja elektromaterijala i
kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

UGOSTITELJSKO - TRGOVAČKI OBRT

Quellis

Barban 67
52207 BARBAN
telefon: (052) 567 632

IZO
STROJEVI, OPREMA
PREHRAMBENA PROIZVODNJA
KRUH, TORTE I KOLAČI ZA SVE PRIGODE
IZO d.o.o.
Balici 18, 52341 Žminj
telefon: 052 300 270

DURAVIT

export-import, trgovina
na veliko i malo d.o.o. Pula

52100 Pula, INDUSTRIJSKA bb
fax: 052/535 013
tel.: 535 578, 534 907
e-mail: duravit-pula@duravit.hr

BULIĆ

**OBRT ZA ZEMLJANE RADOVE,
ISKOPI I PRIJEVOZ**

vl. Bulić Nevenko
telefon: (052) 580 449
gsm: 098 224 314

Glavani 10, 52207 BARBAN

OKIĆ GRADNJA

- GRAĐENJE - PROJEKTIRANJE -

52220 LABIN, Kapelica 203
tel.: 052/878-276
gsm.: 098/738-925

PROJEKTIRAMO OBJEKTE
SVE VRSTE GRADNJE
KROVOPOKRIVAČKI RADOVI
VRŠIMO NADZOR
NAD GRAĐEVINSKIM RADOVIMA
TRGOVINA GRAĐEVINSKIM MATERIJALOM

Istarske knjižare

52100 PULA - Rakovčeva 7
tel.: 052/540-564, fax: 052/540-904
e-mail: nabava@istarske-knjizare.hr

PODRUŽNICE

Br. 1 PULA, Giardini 9, tel.: 218-185
Br. 4 PULA, Zagrebačka 4, tel.: 218-631
Br. 11 PULA, Zagrebačka 23, tel.: 217-560
Br. 12 PULA, Laginjina 7, tel.: 223-076
Br. 14 PULA, Rakovčeva 7, tel.: 541-794

Br. 3 PAZIN, 25. rujna 32, tel.: 624-177
Br. 5 BUJE, Trg J. Broza 6, tel.: 772-109
Br. 6 LABIN, Trg labin. rudara 7, tel.: 855-327
Br. 7 UMAG, Trgovačka 4, tel.: 741-517
Br. 8 ROVINJ, Carera 9, tel.: 813-283
Br. 13 POREČ, M. Grahilića 3, tel.: 432-020

SOBOSLIKARSKI OBRT
AMAI

tel.: 052 / 571 009
gsm: 098 254 532

OVLAŠTENI ŠKODA SERVIS
Prodaja originalnih rezervnih
dijelova i opreme

AldO
Obrt za održavanje i popravak motornih vozila
Kožljak 95, 52234 PLOMIN
tel./fax: 052 / 864-051; 864-151
private: 052 / 864-031
gsm: 091 / 532-5368; 098 / 367-914

ORIGINALNI DIJELOVI za grupe vozila
ŠKODA, VOLKSWAGEN, SEAT I AUDI

TEHNO LINE
PRODAJA - SERVIS - NAJAM
Pula, Rimske centurijacije 47
Tel: 052 / 383-666

Ne bacajte novac, uštedite na telefonskom raunu do 30% !!!

VRIJEME JE ZA PROMJENE !
RAZGOVARAJTE POVOLJNIJE,
PLAĆAJTE SAMO ONO ŠTO POTROŠITE,
PLAĆAJTE SEKUNDE.

Povoljnije cijene razgovora:

Mobilna mreža: 1,65 Kn do sada 1,95 Kn

Inozemstvo: 1,70 Kn do sada 2,26 Kn

Lokalni pozivi: od 0,22 Kn ovisno o modelu

Prelaskom u H-1 mrežu se ništa tehnički ne mijenja, broj ostaje isti, nikakve intervencije nisu potrebne, nema prekida linije, nema pretplate...

Obračunska jedinica
1 sekunda !!!

Što na kraju reći, od početka Vaše štednje na telefonskom računi dijeli Vas samo jedan potpis ! Obratite nam se s povjerenjem i saznajte više informacija !

WWW.TEHNOLINE.HR

BRAVARIJA PULA d.o.o.

*Marsovo polje 3
52100 PULA*

Proizvodnja bravarije i metalnih konstrukcija

tel./fax: 052 214-483
052 213-799

PROIZVODI ZA BRODOGRADILIŠTE * SVE VRSTE OGRADA OD INOX-A * SVE VRSTE OGRADA OD KOVANOG ŽELJEZA * RAZNE INDUSTRJSKE OGRADE * MONTAŽA HALA * ALUMINIJSKA BRAVARIJA

e-mail: mehanikabravarija@pu.t-com.hr

UVESCO

d.o.o. Barban

**ZAVRŠNI RADOVI U GRADITELJSTVU,
KNAUF, PODOVI, LIČENJE**

GSM.: 098 /173 60 60

*Manjadvorci 60, BARBAN
gsm: 098/701 377
098/982 9073
098/750 501
tel.: 052/580 446
web: www.barbatone.hr
e-mail: ranch@pu.t-com.hr*

- AVANTURA
- EDUKACIJA
- ANTI-STRESS PROGRAM
- INTERAKTIVNE VJEŽBE
- TEAM BUILDING
- STRELJARSTVO
- JEDINSTVENI TREKING SA SPAVANJEM U ISTARSKOM KAŽNU ILI INDIJANSKOM SELU U NEPOSREDNOJ BLIZINI MORA I IZVORA PITKE VODE
- ULAZAK KONJIMA U NEISTRAŽENE SPILJE
- INDIANA PAINTBALL
- DEGUSTACIJA VINA, SIREVA, PRŠUTA I OSTALIH GASTRONOMSKIH DELICIJA OVOG KRAJA
- BRANJE MASLINA, GROŽĐA, ŠPAROGA, GLJIVA I LJEKOVITIH TRAVA
- NOĆNO JAHANJE DO ZORE

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

vl.: Mladen Trošt

Mavrići 26, BARBAN
tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481

CERAN D.o.o.

ZA OBRADU, PRODAJU I MONTAŽU
KAMENA, MRAMORA I GRANITA

Žavori 21 - 52341 ŽMINJ - HR
Tel./Fax: 052 / 823 694
GSM: 098 / 773 656

PIZZERIA • ZARA •
Tel. 052/567-317

52207 Barban
tel.: 052/567-317

*Radno vrijeme: od 09 do 23 sata
Pizze: od 13 do 23 sata
Ponedjeljkom zatvoreno*

CLIMALUX

Orihi 38, tel.: 091 1 567 577, 091 1 865 767
- centralno grijanje
- klimatizacija
- solarno grijanje
- plinske instalacije

ELAN

d.o.o.

Dukićeva 15, 52100 PULA

tel.: 052/505 555

fax.: 052/506 076

OVLAŠTENI ZASTUPNIK ZA ŽUPANIJU ISTARSKU
ZA PRODAJU I SERVIS **MITSUBISHI** VOZILA

tel.: 052/377 945

Autodjelovi za automobile svih europskih, japanskih i korejskih proizvođača

Motorna ulja **Mobil** i **ESSO**

Auto-servis za sve marke automobila

Auto gume

Optička kontrola trapa

Caffe bar Elan